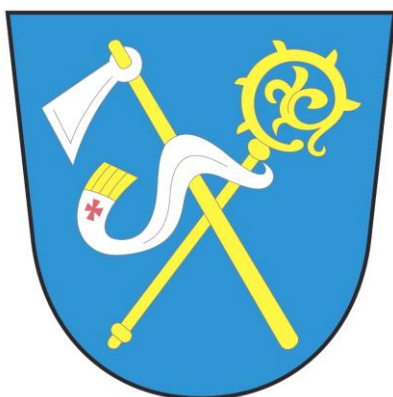

Číměřský zpravodaj

6. ročník

2016

Vážení občané, milí Číměřáci,

asi to není jen můj pocit, že tento rok utekl hrozně rychle. Je to jako včera, kdy jste do schránek dostali Číměřský zpravodaj za rok 2015, a vidíte, ani jsme se nenadáli a je tu další. Rok 2016 sice uplynul jako voda, ale je to proto, že se u nás v Číměři pořád něco děje. Jsme sice malá obec, ale můžeme se naprosto právem chlubit tak bohatým společenským životem, že by nám jej mohlo závidět i kdejaké město. A jak už jsem mnohokrát psala a jak to říkám i na všech možných akcích, které v Číměři pořádáme – je to hlavně díky vám!

Děkuji, že se stále angažujete – protože jen díky tomu naše obec tak kvete. Kdykoli pořádáme nějakou akci, mohu si být jista, že ji přijmete s radostí a že na ni zavítáte. Děkuji vám za pořádání tradiční poutě, za pomoc během rybářských závodů, při masopustu... Děkuji, že se účastníte našich exkurzí, že jste se letos v únoru bavili u her pro dospělé, že se ti starší zapojili do Letní školy seniorů, rozsvícení betlému a vánočního stromu nebo že pomáháte připravovat zábavu pro naše děti... A těm musím samozřejmě také poděkovat, že nás tak skvěle reprezentují v soutěžích mladých hasičů. Během tohoto roku dokázaly všem týmům, které mají dětské hasičské sbory už mnoho let, že se s mladými Číměráky musí počítat, protože jejich srdce bije pro jejich obec a touží jí dělat co nejlepší jméno. Tak jako to vidí u svých rodičů a prarodičů, kteří pro Číměř také žijí a není jim lhostejná.

A teď, po tom krásném, ale hektickém roku, se zastavte a odpočiňte si. Potěšte se se svými blízkými a přáteli, popovídejte si, co vše se vám povedlo a co se povedlo v naší krásné obci. Zavzpomínat vám pomůže právě tento Číměřský zpravodaj, který přináší souhrn všeho nejdůležitějšího, co jsme během roku 2016 prožili.

A nyní, pěkně pomaličku, otevřete okno a zaposlouchujte se... Slyšíte? Už k nám přicházejí nejkrásnější svátky v roce. Vánoce... Svátky štěstí, pohody a klidu. A hned za nimi jde ještě jeden host. Rok 2017. Ať se vám v něm vše daří, ať vám přinese co nejvíce štěstí, lásky a spokojenosti. A také krásných chvil během akcí, při kterých se budeme zase potkávat.

Mějte se moc hezky!

Vaše starostka Lenka Hůlková

Informace OÚ Číměř

Investice v roce 2016

100 000 Kč roční splátka splaškové kanalizace – zbývá uhradit 515 467 Kč

199 644 Kč roční splátka na Společenské centrum – zbývá uhradit 432 524 Kč

A investovali jsme do (uvádíme pouze větší akce):

113 090 Kč – tesařské a stavební práce – betonové stanoviště pro kontejnery na tříděný odpad, prostranství u boudy na travnatém hřišti, schody do altánu

72 370 Kč – dodávka litého betonu, včetně dopravy

39 023 Kč – projektová dokumentace demolice ZD Číměř

24 000 Kč – projektová dokumentace – místní komunikace (k RD Věžníkových)

19 830 Kč – křovinořez Husqvarna H545 RX

32 514 Kč – rekonstrukce boudy na travnatém hřišti (omítkovina, kamínky na sokl, pěny, vruty, polystyren...)

80 853 Kč – obvodový plášť boudy (OSB desky, hranoly, střešní latě, rezivo, spojovací materiál, práce)

76 187 Kč – stavební úpravy v boudě, vyrovnaní podlahy, dodávka a pokládka dlažby, betonový nájezd...)

41 346 Kč – dodávka a montáž pracovních desek v boudě na travnatém hřišti

303 486 Kč – veřejné osvětlení podél komunikace II/401 vedoucí přes naši obec

22 211 Kč – nové svítidlo Philips do areálu ZD (u RD Krátkových) a k nově vznikající místní komunikaci k RD Věžníkových, včetně 6m sloupu

18 029 Kč – administrace projektu – dotace pasivního odpočinku

53 080 Kč – mobiliář před kapličku

34 800 Kč – očištění kamenného soklu a vstupního portálu kapličky

57 714 Kč – zhotovení schodů do kapličky, včetně stání pro stojany na jízdní kola

231 001 Kč – dodávka a montáž mobiliáře do parčíku, včetně betonového stolu

63 873 Kč – stavební práce – terénní úpravy parčíku po KD

31 590 Kč – výsadba parčíku (2 x platan, 2 x okrasná třešeň, břečťany, založení trávníku...)

24 412 Kč – ocelové obrubníky včetně vařených trnů 150bm (parčík, kaplička)

279 033 Kč – oprava místní komunikace od Láníkových ke kapličce (nový podklad, obruby...)

250 380 Kč – oprava a rozšíření prostranství před kapličkou

Lenka Hůlková

Získané dotace v roce 2016

V letošním roce jsme byli úspěšní v získání následujících dotací:

- 110 000 Kč** – Program obnovy venkova Vysočiny 2016 (POVV) – použito na pořízení nového veřejného osvětlení na hlavní komunikaci.
- 34 200 Kč** – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR), oddělení péče o přírodu a krajinu – obnova pastvin ve Válově.
- 267 726 Kč** – Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (MMR) – použito na opravu kapličky a jejího přilehlého prostranství.
- 175 159 Kč** – Státní zemědělský intervenční fond (SZIF) – vybudování pasivního odpočinku (parčík místo starého kulturního domu).
- 35 000 Kč** – Fond Vysočiny 2016 – Zabezpečení obecního nemovitého majetku – pořízení nových hliníkových bezpečnostních dveří do skladu Společenského centra, bezpečnostní dvevní vložky do budovy Společenského centra, mříž do kapličky.
- 5 000 Kč** – Ekologický mikroregion Horácko – použijeme na pořádání VIII. ročníku tradičního vánočního pingpongového turnaje.

Celkem tedy pěkných **627 085 Kč**. K dnešnímu dni máme všechny tyto dotace uzavřeny, vyúčtovány a proplaceny na účtech. Vzhledem k velikosti naší obce jsme přesvědčeni, že více než 600 tisíc korun je opravdu velká suma, která se projeví na zkomfortnění života každého z nás. V přepočtu na jednoho obyvatele se nám totiž podařilo získat přes 3000 Kč.

Lenka Hůlková

Oprava místní komunikace

V pondělí 6. června se pod vedením pana Martina Procházky před Láníkovy nastěhovali i se svými stroji pracovníci společnosti Stavby a údržby silnic.

Úsek místní komunikace od Láníkových až ke kapličce vykazoval již dva roky vždy po zimě praskliny. Stav komunikace jsme reklamovali u stavební společnosti PKS, která nám prováděla opravy místních komunikací po dokončení splaškové kanalizace. Společnost PKS vždy na svoje náklady zastříkala tyto praskliny s tím, že deklarovala správné provedení tohoto

úseku. Nakonec jsme se dohodli, že společně provedeme tlakové měření, jestli je komunikace správně zhutněna, a zda tedy byly dodrženy skladby dle objednávky. Měření vyvrátilo naše podezření, že je

tento úsek nekvalitně zhotoven. Nicméně jsme u společnosti vyjednali spoluúčast na zmíněný nový úsek komunikace ve výši 67 800 Kč.

Povrch komunikace jsme odstranili i včetně podkladových vrstev. Mimoto je nyní také rozšířena o 1 m a navíc jsme jednostranně položili silniční obruby. Podloží komunikace je nyní dimenzováno na vyšší hmotnostní zátěž, a tudíž také na delší životnost (ne pouze po dobu záruční lhůty). Tento úsek nové komunikace stál obec 279 033 Kč.

Lenka Hůlková

Oprava kapličky Nejsvětějšího Srdce Páně

Ve stejný den 6. června začaly také práce na vybudování nového prostranství před kapličkou a drobná oprava kapličky samotné. Na tyto práce jsme čerpali dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR (MMR ČR) ve výši 267 726 Kč.

V kapličce máme v oknech nové skleněné vitráže, nový dřevěný žebřík do zvoníčky, očištěný kamenný sokl a také očištěný vstupní kamenný portál. Prostranství před kapličkou jsme rozšířili a položili drobnou kamennou dlažbu. Výškově jsme tento prostor sjednotili s nově vznikajícím parčíkem. Ze zmíněné dotace jsme také pořídili mobiliář před kapličku. Díky stavebním úpravám se kaplička hezky „vyloupala“ a má nyní již důstojné místo.

Rádi bychom na ní v příštím roce pokračovali s dalšími pracemi. Do konce roku podáme žádost opět do programu MMR ČR, tentokrát na novou fasádu kapličky.

Kaple je nyní omítnuta zašpiněnou a časem již poškozenou brizolitovou fasádou. V první fázi by mohlo dojít k očištění stávajícího brizolitu tlakovou vodou, poté k vyspravení poškozené stávající omítky a k

penetrování podkladu. Následně by byla celá plocha přestěrkována. Poté budou nanесeny vrstvy štukové omítky, načež bude kaple natřena fasádní barvou. Současně dojde k nátěrům okenních parapetů včetně dalšího oplechování.

Případná dotace bude ve výši 70 % uznatelných nákladů. Doufejme, že i v této žádosti budeme úspěšní a budeme tak moci kapličku zvelebit na další roky, aby do ní již nebylo potřeba investovat a jako krásně opravená dominanta zdobila naši krásnou obec.

Lenka Hůlková

Pokračování rekonstrukce boudy na travnatém hřišti

Tradiční čiměřská pouť se již podruhé konala v areálu travnatého hřiště, které potvrdilo, že se k tomuto účelu výborně hodí. Podle ohlasů proto předpokládáme, že i v následujících letech budou pouť a další společenské akce probíhat opět v areálu.

Z těchto důvodů jsme se rozhodli i nadále pokračovat se zvelebováním boudy u hřiště. O víkendu 6. a 7. srpna jsme se pustili do strhávání zadní části a také zadního štítu obvodového pláště. Odstranili jsme stará prkna, která byla již shnilá, netěsnila a byla také neestetická. Během tohoto víkendu se našim silným a šikovným mužům podařilo na těchto dvou obnažených stranách boudy udělat nový dřevěný rastr, na který potom uchytili dřevěné OSB desky.

Další práce pokračovaly o víkendu 20. a 21. srpna. V sobotu nám sice moc nepřálo počasí, naše statečné muže však neodradil ani vytrvalý déšť. Práce tentokrát probíhaly na čelní stěně boudy a také druhého štítu. Čelní strana byla značně pracnější a zdlouhavější, a to kvůli čtyřem výdejním a jednomu běžnému oknu, kvůli kterým bylo třeba uzpůsobit a pečlivě vyměřit dřevěnou konstrukci. Během tohoto víkendu se pánům také podařilo tyto dvě strany pobít OSB deskami. Tato část práce pro nás byla časově důležitá, protože se vzápětí nato v areálu konalo zpívání, kdy se zde se svobodou loučil pan Zdeněk Holub. Další plánovanou akcí byl fotbalový zápas svobodní versus ženatí.

Po těchto dvou akcích nás o víkendu 17. a 18. září čekalo pokračování dalších prací. Tentokrát to bylo lepení polystyrenu, broušení a příprav pro finální natažení omítkovinou. Pan Kaboněk pak během následujícího týdne ještě celý obvodový plášť polepený polystyrenem napenetroval.

Týden poté se stavební společnost B-stav pustila do betonování podlahy v hlavní místnosti. Po zaschnutí nového betonu došlo k pokládce dlažby a pak k jejímu spárování. Na dokončení stavebních úprav boudy jsme využili volného svátku 28. září, kdy dostala „nový kabát“ ve formě natažení omítkoviny a také nového soklu. Během těchto stavebních prací jsme ještě osadili nové výdejní pulty, do kterých pivovar Heineken zdarma dodal výčep. Michal Nevoral pak provedl nové rozvody vody, za což obci účtoval pouze materiál bez své práce. V hlavní místnosti máme také již zhotovený nový strop (dříve zde byl použit poničený sololit). Nové jsou i dvoje vstupní dveře, které vyrobil na míru šikovný František Dvořák (v loňském roce se velmi dobře osvědčil při výrobě chléva).

Celou tuto velkou akci jsme stihli do hasičských závodů, které pro nás byly jakýmsi motorem ženoucí všechny práce rychle a hlavně úspěšně kupředu.

Velký dík patří Dušanu Keilovi, Petru Hůlkovi a také Pavlu Kaboňkovi, kteří obětovali spousty svého volného času. Bez jejich pracovního nasazení bychom nebyli schopni takovouto smysluplnou věc provést. Velký dík patří také naší babičce paní Jiřině Kotrbové. Ta se nezištně starala o stravování nejen našich pomocníků, ale také pana Radka Novotného a pana Petra Roupce, kteří byli hlavními odbornými realizátory.

Nyní je bouda připravena na příští čiměřskou pouť, a také (na co se s vámi moc těšíme) na Setkání rodáků, dřívějších i současných spoluobčanů a jejich rodin :-).

Lenka Hůlková

Vybudování parčíku

Zastupitelstvo v loňském roce jednohlasně odsouhlasilo demolici starého kulturního domu ve středu obce. Na jeho místě jsme se rozhodli zbudovat parčík a také stanoviště pro kontejnery na tříděný odpad.

Na tuto realizaci jsme zažádali o dotaci ze Státního zemědělského intervenčního fondu – program Vytvoření pasivního odpočinku. I s touto žádostí jsme byli úspěšní.

Začátkem letošního roku nám bylo počasí nakloněné, a tak se úspěšně rozběhly práce na vytvoření betonového stanoviště.

Díky tomu, že jsme byli úspěšní ve dvou dotacích, které na sebe realizačně navazovaly, vznikl jeden velký otevřený prostor uvnitř obce, který předtím mnozí z nás postrádali. Z návsi také zmizely nevzhledné plastové kontejnery, které po léta tvořily její nepěknou dominantu. Parčík a prostranství jsou tak nyní připraveny na slavnostní poutní mše a také na mši, která proběhne příští rok na slavnosti Setkání rodáků spojené i se žehnáním obecních symbolů – obecní vlajky a obecního znaku.

Lenka Hůlková

Obec Číměř se ukázala v lepším světle

Z programu Obnova venkova Vysočiny jsme získali dotaci ve výši 110 000 Kč. Tuto částku jsme použili na realizaci nového veřejného osvětlení, které jsme dosud vyměnili na místních komunikacích. Zbývalo nám tedy dokončit jeho poslední výměnu, a to podél komunikace vedoucí přes naši obec (II/401). Vzhledem k tomu, že jsme tuto akci měli rozfázovanou na tři etapy, mohli jsme si letos dovolit provést výměnu dle stávající platné normy ČSN 13201. Za osvětlení v obci zodpovídá právě obec a je pouze na ní, jestli je toto osvětlení funkční, a obec je tak kryta například v případě střetu automobilu s chodcem.

Svítidla jsme vybrali opět od výrobce PHILIPS. Na některých sloupech musely být použity výložníky, aby světelná osa splňovala správné osvětlení celé širší komunikace.

Obec díky novým moderním technologiím nyní uspoří za energie, a to i přesto, že nyní komunikaci osvětluje o sedm svítidel více. Stará svítidla byla navíc značně poruchová, stále častěji si žádala servis náročný nejen také na finance, ale i na čas zastupitelstva a odpovědných osob.

S osazováním nového osvětlení jsme zkomfortnili i přístup k domu rodiny Krátkých. Jedno svítidlo jsme totiž instalovali i do areálu zemědělského družstva, aby osvětlovalo i komunikaci ke Krátkým. Dříve se poslední svítidlo nacházelo pouze u garáže Česnekových, kvůli čemuž byl za zhoršených světelných podmínek přístup k rodinnému domu Krátkých značně nepohodlný.

Lenka Hůlková

Nové posezení v altánu

V altánu na travnatém hřišti se od 31. května můžete posadit, odpočinout si, schovat se před slunečními paprsky, či naopak před deštěm. Lavice jsou dřevěné, napevno přikotvené k pozinkovaným konzolám. Ještě nám zbývá dokončení výroby stolečků. Spočinout v altánu můžete díky Františku Dvořákovi a Petru Hůlkovi, kteří lavice navrhli, vyrobili a ukotvili. Pan Pavel Kaboněk se postaral o nátěr lavic.

Lenka Hůlková

Změna č. 1 Územního plánu obce Číměř

V loňském roce jsme vás informovali o probíhající změně č. 1 Územního plánu obce Číměř. Tuto změnu děláme hlavně z důvodu potřeby přeměny stávajícího zemědělského areálu na území, které bude v územním plánu určeno pro bydlení. Nyní má MěÚ Třebíč téměř všechna potřebná vyjádření od dotčených orgánů. Přibližně koncem ledna bude změna dva měsíce umístěna na úředních deskách a teprve poté proběhne veřejné projednání na OÚ v Číměři.

Lenka Hůlková

Areál bývalého zemědělského družstva v Číměři

O záměru obce odkoupit od ZD Kožichovice bývalý areál zemědělského družstva v naší obci jsme vás seznámili nejen na informativní schůzce 2. května ve Společenském centru, ale také v minulém čísle Číměřského zpravodaje. Během uplynulého roku se nám podařilo náš záměr koupě areálu zrealizovat. S vedením družstva jsme se dohodli na kupní ceně ve výši 5 mil. Kč bez DPH. Na koupi areálu jsme čerpali úvěr od České spořitelny, a. s., která nabídla nejvýhodnější podmínky. Úvěr ve výši 5 mil. Kč bude obec splácet po dobu 15 let, pro nás až za nepochopitelně výhodných podmínek, a to s úrokovou sazbou 1,09 %. Za 15 let tak České spořitelně zaplatíme navíc pouhých 419 815,40 Kč. V době, kdy jsme úvěr sjednávali, byly velice nízké a výhodné úrokové sazby. Vzhledem k tomu, že ČS má s naší obcí dobré zkušenosti, nebylo třeba znaleckého posudku či ručení obecním majetkem a jiných dalších náročných administrativ. V současné době zpracováváme projekty na inženýrské sítě, a to právě k výstavbě nových rodinných domů, kterých bude v I. a v části II. etapy celkem osm. Pokud vše i nadále bude probíhat dle plánů a našich odhadů, noví vlastníci budou moci již na podzim roku 2017 začít se stavbami svých nových rodinných domů.

Na přelomu ledna a února bychom chtěli svépomocí provést částečnou demolici staveb. Jakmile budeme mít stanoven termín, dovolím si vás požádat o spolupráci a pomoc. Bude se jednat o obdobné práce jako při demolici starého kulturního domu v obci.

Podařilo se nám také najít nájemce do budovy bývalé dílny, a to společnost SIGNEX, která se zabývá dopravním značením (převážně při různých plánovaných a neplánovaných objízdných uzavírkách). Prostory jim slouží jako skladovací prostory. Společnost SIGNEX nám dle dohody uhradila první platbu na šest měsíců předem, poté bude vždy hradit již pouze měsíční nájem, který činí 11 500 Kč bez DPH a bez veškerých energií. Energie budou společnosti přeúčtovány vždy jedenkrát ročně, podle fakturace od jednotlivých poskytovatelů energií (elektro a voda).

Nyní jsme v jednání s realitní společností, která nám pomůže najít dalšího nájemce, a to do budovy pod dílnou tak, abychom z nájemného pokrývali měsíční splátky úvěru. Tím se budeme snažit co nejméně zatížit finanční rozpočet obce.

Lenka Hůlková

A co chystáme příští rok?

- 1) Hodně financí a spousty naší energie budeme celoročně investovat do areálu ZD na zbudování místa pro výstavbu nových osmi rodinných domů.
- 2) Dobudovat místní komunikaci k RD manželů Věžníkových a manželů Mácových.
- 3) Oprava fasády kaple Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (v případě, že budeme opět úspěšní v získání dotace z MMR).
- 4) Oprava části místní komunikace tzv. na Drahách před RD manželů Česnekových.
- 5) Vybudování mokřad ve Válově (projekčně se nám tato akce protáhla).

Pro takto malou obec je to obrovské sousto, které si i v příštím roce chceme ukousnout. Kromě výše zmíněných velkých akcí se chceme i nadále věnovat našim dětem, seniorům a všem ostatním, kdo o naši pozornost a péči stojí.

Lenka Hůlková

Malí rybáři obhájili své znalosti

Naši mladí rybáři obhájili znalosti a zkušenosti, které nasbírali v rybářském kroužku. Všichni zvládli závěrečné zkoušky potřebné k tolik očekávanému rybářskému lístku, na nějž se moc těšili. Z rukou svého učitele Karla Štávy a asistenta Petra Štávy jej převzali 7. dubna na obecním úřadě. Pasování dětí na plnohodnotné rybáře se ujal pan Milan Matej z Moravského rybářského svazu, od obecního úřadu děti obdržely malý dárek. Mladým rybářům přejeme mnoho rybářských úspěchů☺. Petrův zdar!

Lenka Hůlková

Velikonoční výzdoba

Vzhledem k velkému úspěchu, který pan Karel Štveráček oprávněně sklídl za výrobu postav a zvířat v betlémě, se začátkem tohoto roku pustil i do vyřezávání velikonoční výzdoby. Ze zbylé lípové kulatiny zhotovil krásného ušáka, dvě kuřátka, kačenu a velké dřevěné vejce. Vše barevně natřel do veselých velikonočních barev. S číměřskými dětmi pak 17. března v parčíku vše nainstaloval. Děti nazdobily také břízku, kterou ověsily pentličkami a velikonočními vajíčky. Hezčí velikonoční výzdobu jsme v jiných obcích neviděli, pan Štveráček je opravdový mistr, máme být na co pyšní :-).

Lenka Hůlková

Naše obec podpořila dobrou věc

Pozďatínské rockování, které se konalo v Pozďatíně, dne 16. července a kde vystoupila třeba známá skupina Mňága & Žďorp, nepatřilo jen dobré hudbě, ale také charitativní akci. Ta pomohla Milánkovi Řezáčovi z nedalekého Studence, který je od roku 2011 z důvodu těžké autonehody zcela imobilní, potravu přijímá sondou v žaludku a je zcela závislý na pomoci svého okolí, zejména prarodičů. Jeho rehabilitace, pobyt v lázních i samotná péče jsou nesmírně náročné a drahé. Podobně i Milánkova maminka Lenka dovede nyní pouze otáčet hlavou a částečně hýbat končetinami, tatínek Milan utrpěl mnohačetné zlomeniny a nyní se dokáže pohybovat pouze za pomoci francouzských holí.

Během rockového večera tak došlo i na velmi dojemnou chvíli, kdy zástupci jednotlivých organizací předali Milánkovi tatínkovi šeky na celkových 114 046 Kč.

Rovných 10 tisíc Kč věnovala naše obec Číměř (za každého spoluobčana jsme přispěli 50 Kč), dalších 50 tisíc Nadace ČEZ. Mikroregion Horácko přispěl 10 736 korunami – tedy přesně stejnou částkou, kolik má tento mikroregion obyvatel. Dalších 10 tisíc korun dostal Milánek od firmy Okna&Company, sami návštěvníci akce přidali 33 310 korun.

Věřme, že finanční příspěvek Milánkovi i jeho celé rodině pomůže co možná nejvíce, v jejich nelehké životní situaci.

Lenka Hůlková

Reflexní pásy

Od února letošního roku platí nová povinnost pro chodce nosit mimo území obce při snížené viditelnosti, tedy například za tmy, soumraku či v mlze, reflexní prvek. Toto opatření má přispět ke snížení počtu nehod mezi vozidly a chodci na místech bez veřejného osvětlení.

Pro chodce to znamená pořízení jakéhokoliv reflexního oděvního doplňku. Může jít také o reflexní pásek či klíčenku. Nejde tedy o povinnost nosit reflexní vestu. V obálce jste společně s Číměřským zpravodajem našli reflexní pásy (pouze občané s TP v obci), přičemž ty žluté jsme obdrželi od ekologického mikroregionu Horácko, oranžové od Kraje Vysočina (tyto však pouze pro dospělé osoby, proto ten početní nesoulad). Ať vám pásy dobře slouží a zvýší vaši bezpečnost.

Lenka Hůlková

Soutěž o nejzajímavější záložku do knížky

Ve spolupráci s paní knihovnicí Janou Nevoralovou jsme vyhlásili soutěž o výrobu nejzajímavější záložky do knížky, a to nejen pro děti. Během září děti nosily do knihovny své výrobky. Ve čtvrtek 20. října jsme se pak sešli na obecním úřadě, abychom mohli opět obdarovat naše malé výtvarníky. Záložky byly krásné, nápadité, co kus to originál. Z dospělých se soutěže zúčastnila pouze Lenka Věžníková, která však svým dílem excelovala a všechny nás velice mile překvapila.

Všechny záložky jsou vystavené v knihovně. Zajděte se na ně podívat, práce dětí stojí opravdu zato. Na příští rok pro vás s paní Janou Nevoralovou připravíme další zajímavou akci.

Lenka Hůlková

Nové postavy na betlému v podobě Tří králů

Pan Karel Štveráček nám opět zpestřil adventní čas, a to doplněním betlému výrobou postav Tří králů. Vyřezáváním Kašpara, Melichara a Baltazara strávil náročných 422 hodin. A protože se i přesto zřejmě ještě nudil, vyrobil pro nás všechny i nádhernou dřevěnou zvoničku. Zazvoňte si na ni a přejte si vánoční či novoroční přání – vězte, že se vám splní (u mě to fungovalo ☺).

Lenka Hůlková

Soutěž o nejkrásnější návesní betlém

Horácké noviny vyhlásily soutěž „O nejkrásnější návesní betlém“ a my do ní pochopitelně přihlásili i ten náš. Redakce Horáckých novin vybere nejzdařilejší jesličky, jejichž fotografie na svých stránkách otisknou v pátek 23. prosince. Čtenáři budou moci svoje hlasy posílat pomocí SMS zpráv od 23. 12. 2016 do 2. 1. 2017. Tři autoři nejhezčích betlémů obdrží v redakci Horáckých novin krásnou publikaci *Třebíčské betlémařství* od Antonína Žamberského, kterou vydalo Muzeum Vysočiny Třebíč. Podpořte tedy prosím práci pana Karla Štveráčka, který si jistě zaslouží být mezi těmi nejlepšími na našem okrese. Přesný způsob hlasování se dozvíme společně se zveřejněním fotografií betlémů, a to 23. prosince.

Lenka Hůlková

Číměř ve fotoknize

Fotokniha je kniha, která je plná fotografií. Všechny vzpomínky na společenské a kulturní akce si zachováme právě díky nim. Najdete v nich snímky z budování Číměře a z různých brigád, ale i foto naší krajiny v okolí...

Fotoknihy budeme tisknout vždy za jeden kalendářní rok zpětně. Začínáme rokem 2012. Pokud máte nějaké zajímavé fotografie z jakékoliv akce konané v Číměři, nebo obrázky krajiny či všeho, co se týká života v naší obci, budeme rádi za jejich poskytnutí a rádi je ve fotoknize zveřejníme.

Fotoknihy budou k zapůjčení u paní Nevoralové v knihovně. Budete si je moci půjčit a podívat se, co se v naší obci povedlo a realizovalo, ukázat svým blízkým, kteří za vámi přijedou na návštěvu a které zajímá dění v obci Číměř. Jakmile budou fotoknihy Číměře připravené, budu vás o tom informovat.

Lenka Hůlková

Chovatelské úspěchy

Našim šesti ovčím se letos začátkem roku postupně narodilo celkem 10 jehňátek, z toho šest kluků a čtyři holky. Vzhledem k tomu, že jsme byli v bahnění ovčí velkými nováčky, o to více jsme měli z mladých a zdravých přírůstků velkou radost. Každé nové jehně bylo pro nás velký zázrak, ovce se navíc obahnily bez komplikací a také bez naší či odborné pomoci. Devět jehňátek bylo v pořádku, silných a zdravých, pouze jedno bylo slabší, menší, nemělo ani sílu se přisát k maminčinu mlíčku. Bylo tedy potřeba každou hodinu a půl za ovčí přijít, položit ji na zem, jehňátko přidržet a nastříkat mu mlíčko do tlamičky. Takto jsme pomáhali dva dny, poté jehňátko nabralo na síle a bylo již schopno se samo přisát. Všem se nám ulevilo, srdce by nám trhalo, kdybychom viděli, jak prckovi ubývají síly a celý slábne.

Před zimou jsme byli nuceni dát ze stáda pryč berana, protože se stupňovala jeho agrese. Museli jsme být stále ve střehu, už si dovoľoval i na nás na ženy. Na Pavla Kaboňka útočil již delší dobu.

Do konce prosince provede pan doktor přeočkování ovčí a také sono. Zdá se nám totiž, že než jsme odstavili berana, stihl se ještě postarat o své mužské povinnosti, takže možná můžeme čekat přírůstky ještě v příštím roce.

O ovce se pečlivě a vzorně staral Pavel Kaboněk. Každý den jim vozil čerstvou vodu, několikrát denně se chodil dívat, jestli se neobahnala další ovce a jestli jsou všechna zvířata v pořádku.

Na jaře příštího roku ovce opět přeženeme na pastvu do Válova, kde budou znovu zkrášlovat toto kouzelné údolí.

Lenka Hůlková

Společenská kronika

Narození nových občanů

29. 4. 2016 Jan Topil

Číměř 18

Jubilanti

6. 4. 1956	Kadrnožka Pavel	Číměř 1	60 let
20. 3. 1951	Protivínská Zdeňka	Číměř 51	65 let
2. 7. 1951	Šumpela Oldřich	Číměř 39	65 let
8. 12. 1951	Krátká Marie	Číměř 49	65 let
26. 5. 1941	Nevoral Josef	Číměř 37	75 let
21. 7. 1941	Ondráčková Anežka	Číměř 19	75 let
6. 1. 1926	Zádorožná Anežka	Číměř 23	90 let

Úmrtí našich občanů

26. 6. 2016	Božena Manová	Číměř 54	ve věku 94 let
24. 7. 2016	František Knotek	Číměř 52	ve věku 85 let

Sňatky

25. 6. 2016 **Ing. Josef Kotrba** (Číměř 12) a **Ing. Blanka Hojačová** (K. Čapka, Kyjov)

29. 10. 2016 **František Kotrba** (Číměř 25) a **Šárka Kondeková** (Číměř 58)

Novomanželé Josef a Blanka

Novomanželé František a Šárka

Kulturní dění v roce 2016

Číměřské děti dokázaly, že umějí rybařit

Úctyhodných 29 mladých rybářů se v sobotu 28. května 2016 sešlo na našem rybníku Válov, kde se konaly dětské rybářské závody. Číměř reprezentovalo pět rybářů, další přijeli například z Třebíče, Starče, Plešic, Valče, Studence a dalších míst.

První místo suverénně obhájil Jakub Bednář z Třebíče s celkovým počtem 156 bodů, ale hned další dvě příčky patřily domácím. Druhé místo totiž vybojoval náš Martin Protivínský se 149 body a hned za ním

skončil Šimon Slabý se 148 body. Speciální cenu obdržel Denis Maršálek, který vylovil největší rybu, a to kapra o délce 43 cm.

Počasí mladým rybářům přálo a na všechny soutěžící čekala dobrá svačinka a také dárek. Jsme rádi, že tyto děti daly přednost přírodě před trávením svého volného času před PC. Závody sklídily pozitivní úspěch, a tak věříme, že je v příštích letech opět zopakujeme.

Celá tato akce vznikla ve spolupráci s Místní organizací Moravského rybářského svazu Třebíč. Děkuji tímto panu Karlu Šťávovi, který byl s námi u jejího zrodu až do samotné realizace.

Lenka Hůlková

Letní škola seniorů Kraje Vysočina 2016 v ČÍMĚŘI

Krajský úřad Kraje Vysočina již letos pořádal třetí ročník „Letní školy seniorů Kraje Vysočina“.

Na seniory čekalo celkem pět přednáškových bloků, které se konaly ve středu v pravidelných 14denních intervalech. Jednotlivé přednášky byly obsahově rozmanité a pestré. Této školy se zúčastňovali také senioři z Kojatína a z Vladislavi. Po skončení Letní školy jsem za naše seniory poděkovala tehdy ještě radnímu

Kraje Vysočina pro oblast sociálních věcí a prorodinné politiky panu Petru Krčálovi, nyní náměstkmu ministryni práce a sociálních věcí, který bude od ledna náměstkem ministra pro lidská práva a legislativu.

Lenka Hůlková

Vážený pane radní,

velice děkuji za možnost uspořádat i u nás v Číměři přednášky Letní školy seniorů. Velmi si toho vážím i proto, že v naší obci žijí jen zhruba dvě stovky obyvatel, a Vy jste nám přesto dal důvěru. Důvěru, která dokazuje, že nezáleží na velikosti obce, ale na tom, jak aktivní jsou její obyvatelé.

Ještě jednou tedy děkuji, že jste se na nás obrátil a že nezapomínáte na to, že Vysočina se neskládá pouze z velkých měst, kde žijí desítky tisíc obyvatel, ale hlavně z venkova. Dovolte také, abych Vám tlumočila poděkování od samotných seniorů, kteří byli se školou moc spokojeni – a bohužel, po poslední přednášce také moc smutní, že škola končí. Já osobně od nich jako poděkování dostala kytičku, kterou bych nejraději věnovala i Vám, protože byste si ji také právem zasloužil.

Mějte se moc hezky. Věřím, že se opět někdy sejdem u další podobně pěkné akce, jakou byla letošní Letní škola seniorů.

Se srdečným pozdravem a přáním krásného dne

Lenka Hůlková
starostka obce Číměř

Velká pátrací akce pro děti – poznej svoji Číměř

Pro číměřské děti jsme připravili velkou pátrací akci. Soutěž měla celkem šest kol, na splnění každého kola měly děti 14 dní. První kolo jsme vyhlásili 22. srpna, poslední úkol děti odevzdaly 14. listopadu. Cílem bylo vypátrat místa vyobrazená na starších fotografiích (např. stará kovárna z roku 1934, budování rybníku Kačeňák...), k daným fotografiím odpovídaly na otázky (kde se v obci nachází tato budova, k čemu všemu budova dříve sloužila, co najdeme dnes na tomto místě...) a splnit spousty dalších úkolů. Některé úkoly měly také výtvarně ztvárnit.

Děti se pátrací akce ujaly zodpovědně a s vytrvalostí. Vzhledem k tomu, že na všechny úkoly nebyly schopny najít odpověď samy, bylo za potřebí součinnosti rodičů a mnohdy i prarodičů. Děti i rodiče se tak díky pátrací akci dozvěděli spousty nových informací o historii obce i o její současnosti, a tak nyní například vědí, o vzácných kamenech v naší obci, co vyjadřuje náš obecní znak, v jaké nadmořské výšce leží Číměř, mají informace o Jirkasově a Čermákově mlýně a spousty dalších nových znalostí. Jednotlivé odpovědi jsme svázali do poznámkového sešitu, který je k nahlédnutí na obecním úřadě. Děti s plněním úkolů strávily hodně času, za což jsme je na obecním úřadě odměnili pěknými cenami, které si všechny právem zasloužily. Na otázku, který z úkolů byl pro ně nejnáročnější, všechny svorně odpověděly, že namalování číměřského betlému od pana Štveráčka :-)

Lenka Hůlková

Návštěva pivovaru Starobrnno

I letos jsme s našimi spoluobčany měli možnost znovu nahlédnout do "kuchyně" brněnského pivovaru Starobrnno. Do tajů výroby dobrého piva nás ve středu 23. března zasvětil jeden z nejpovolanějších, a to obchodní sládek Ing. Svatopluk Vrzala. Po poutavém a zajímavém výkladu a výborné večeři si našich 10 vybraných účastníků zkusilo správně načepovat pivo. Všichni soutěžící se přesvědčili, že nejde o nic lehkého.

Na 1. místě se umístila Žaneta Nevoralová, 2. místo obsadila Jitka Česneková, 3. a 4. místo patřilo Hance Jantošovičové a Miroslavu Topilovi, 5. místo vybojoval Jiří Topil, na 6. místě stanul Aleš Láník, 7. místo patřilo Dušanovi Murínovi, 8. místo vyčepoval Dušan Kýl (Keil), 9. místo čekalo na Já Lenka (Lenka Pavlíčková) a krásné 10. místo neuteklo Hadovi :-).

Ještě jednou děkujeme za pěkně prožité odpoledne ve společnosti Starobrnna.

Lenka Hůlková

Výlet s dětmi do Oslavan

V Oslavanech nově vznikl zábavní park Permonium, do kterého jsme se s našimi čiměřskými dětmi vypravili v sobotu 15. října letošního roku. Jedná se o místo s příběhem nabízející aktivní poznání, zábavu a adrenalinové zážitky spojené s historií a těžbou černého uhlí. Park vznikl na základě oslavanských pověstí o šesti zdejších permonech na území bývalého rosicko-oslavanského revíru.

Na 6000m² se pro děti nachází 26 různých atrakcí, v nichž se odehrává interaktivní hra „Magic Permon“, řízená pomocí moderních technologií. S dětmi jsme utvořili skupinky podle jejich věku, na základě čehož nám byly přiděleny trasy se zdoláváním jednotlivých úkolů. Ty nebylo vůbec snadné splnit, hlavně ti starší se museli soustředit, přemýšlet, nesměla jim chybět odvaha a síla. Nakonec jsme ale úkoly, které nám permoni připravili, všichni zvládli.

Výlet jsme si opět jaksepatří užili. Všichni se domů vrátili v pořádku, tedy až na Terezku Láníkovou, která při hře na vorech v zápalu boje spadla do vody. Pohotový záchránce Šimon však okamžitě zareagoval, Terezku chytil, takže se naštěstí nevykoukala celá. Při zpáteční cestě nám pan řidič pustil v moderním autobuse do televizí pohádku Tři bratři. Když jsme v Číměři zastavili, děti seděly nehnutě, sledovaly pohádku a vůbec nikomu se nechtělo vystupovat.

V Permoniu si přijdou na své nejen rodiny s dětmi různého věku, ale také soutěživé týmy, páry i jednotlivci. Návštěvu Permonia vám doporučujeme, stojí opravdu za to.

Lenka Hůlková

Výlet se seniory do Bohutic

Křížová cesta, prohlídka kostela, Lurdské jeskyně a zámeckých vinných sklepů.

S našimi seniory jsme se 22. října vydali na výlet do Bohutic nedaleko Moravského Krumlova – obce s dobrým vínem a především bohatou a napínavou historií. Nejdříve jsme si prohlédli asi největší chloubu obce, a to bohutickou křížovou cestu. Jedná se o soubor padesáti čtyř dřevěných soch v životní velikosti, které zachycují poslední cestu Ježíše Krista.

Při hledání původu této památky je třeba ohlédnout se na začátek 20. století, kdy v Bohuticích začal působit farář Antonín Prášek. Ten si předsevzal vytvořit z Bohutic významné poutní místo, známé zejména z 18. století. Jeho prvním krokem bylo vytvoření kopie Lurdské jeskyně v prostoru pod hřbitovem. Ta byla v roce 1928 vysvěcena a zakrátko se stala pravidelným cílem tisíců poutníků. Celý záměr dále pokračoval ve snaze vybudovat na louce nad jeskyní tzv. Svatováclavský park s monumentální křížovou cestou o 14 zastaveních. Sochy křížové cesty, převážně z cedrového dřeva, byly objednány v roce 1932 a dodány v roce 1937.

Vzhledem k dalšímu společensko-politickému vývoji nebyl tento plán nakonec nikdy uskutečněn. Sochy pak byly umístěny na různých místech v obci a v roce 1990 z obce, z rozhodnutí církevních úřadů, dokonce odprodány. Po jejich opětovném nalezení a navrácení v roce 2007 byly bohutickou farností na dobu 25 let zapůjčeny obecnímu úřadu, jenž je postupně, s pomocí nejrůznějších dotací a grantů, restauruje a vystavuje ve druhém patře bohutického zámku.

Chvíli jsme také spočinuli v kostele Nanebevzetí P. Marie, jenž je další pěknou dominantou obce. Poté jsme se prošli právě k místní Lurdské jeskyni, která je zmenšenou kopií francouzské Lurdské jeskyně. Na nádvoří bohutického zámku jsme neminuli bohutické zámecké sklepy a v jednom z nich jsme i poobědvali. Po výborném obědě jsme pod vedením odborníka ochutnávali zdejší výborná vína. O příjemnou atmosféru se také zasloužil pan harmonikář, se kterým si naši senioři zazpívali. Atmosféra byla tak příjemná, že se nám vůbec nechtělo zvedat, pěkně jsme se všichni rozseděli ☺.

V Bohuticích se nám moc líbilo. S našimi seniory není vůbec nuda, výlet jsme si všichni společně užili. Již nyní se těšíme na příští rok, na další společně prožitý den.

Lenka Hůlková

Ženatí versus svobodní

Ani letos se nepodařilo našim ženáčům porazit mladé svobodné kluky. I přesto, že při vzájemném utkání 27. srpna měli v divácích více podpory, na fotbalovou výhru jim to nestačilo. Začátek zápasu vypadal ještě jakž tak slibně, ale na konci prvního poločasu už ženatým pánům začaly znatelně ubývat síly a nakonec prohráli vysoko 4:11. Při zahájení zápasu jsme vyhlásili tipovací soutěž na výsledek utkání. Stejně jako loni ani letos se nikomu nepodařilo správný výsledek odhadnout. Pokud ani tato prohra neodradí ženáče od příštího zápasu, přijďte je příští rok opět podpořit.

Lenka Hůlková

Vítání občánků

Velice milá povinnost nás čekala v neděli 6. listopadu, kdy jsme do naší obce přivítali nové občánky. Ve 13 hodin jsme na obecním úřadě uvítali malou Kateřinku Pavlíkovou, která je však oproti zvyklostem už malinko starší – shodou okolností se loni narodila přesně v den vítání občánků, a protože z porodnice rozhodně na

tuto slavnost nespěchala, nechala si tyto kouzelné okamžiky spolu se svými rodiči až na letošní rok. Ve 14 hodin naopak dorazil nejmladší Číměřák, Honzík Topil.

O příjemnou atmosféru se zasloužila šikovná děvčata Tereзка Láníková, Vendulka Mácová a Lucinka Krátká, která dětem a jejich rodičům zarecitovala pěkné básničky pod vedením paní Jany Čechové. Nechyběla ale ani hudba, o kterou se hrou na kytaru a zpěvem postaraly paní Jana Kršková s dcerou Darjenkou. Slavnostní okamžiky nám fotograficky zachytil pan Jakub Mertl.

Krásné chvíle udělaly radost nejen vítaným občánkům, ale určitě i rodičům, o čemž svědčí hezká zpětná vazba od maminek.

Lenka Hůlková

„Ještě jednou chceme touto cestou za nás a za Kateřinku poděkovat za tuto velmi milou a příjemnou akci, za pěkné dárečky a za krásné fotky, které pro nás budou moc hezkou vzpomínkou. Díky :-)"

Kateřina Pavlíková

„Moc děkujeme za dnešní den, bylo to krásný a moc jsme si to dneska užili. Holčičky byly úžasné :-)”

Jana Topilová

Slavnostní rozsvícení vánočního stromu

První adventní neděli 27. listopadu jsme se opět po roce sešli v hojném počtu na jedné pro mě z nejkrásnějších chvil – rozsvícení našeho krásného betlému a vánočního stromu. Ve svém nabitém programu si na nás udělal čas pan farář Jindřich Zdík Zdeněk Charouz, který nám přednesl vánoční zamyšlení. Jsem mu vděčna, že za námi přišel a svými krásnými slovy ještě více zpestřil tyto okouzlující chvíle.

Vánoční koledy si pro nás i po roce připravily čiměřské děti, které hrou na kytaru doprovodila paní Jana Kršková ze Střížova. Její hlas je obdivuhodný, stejně jako je obdivuhodná i její laskavost, vřelost a ochota, se kterou nám všem nejen tento večer věnovala. Adventní atmosféru doplnil výborný punč, který pro nás i letos připravila paní Věra Nevoralová.

V loňském roce jsme při rozsvícení betlému a vánočního stromu uspořádali sbírku pro Daniela Babuňka z Vladislavi. V loňském roce jste přispěli velice pěknou částkou 11 120 Kč. Tuto částku manželé Babuňkovi použili na pořízení šlapacího stroje, díky němuž může Daniel každý den v pohodlí domova cvičit svoje nožky, které ho stále nechtějí poslouchat.

„Posílám Vám fotografie Danečkova motomeđu, který jsme mohli Danovi díky vašemu finančnímu příspěvku zakoupit.

Cena byla 20 500 Kč plus doprava.

Ještě jednou moc děkujeme všem, kdo přispěli.

Moc mu to pomůže, může cvičit denně."

Jarka Babuňková Vladislav

Při letošním rozsvícení jsme se rozhodli, že již podruhé v tomto roce pomůžeme malému Milánkovi a jeho rodičům Lence a Milanovi Řezáčových ze Studence. Rozhodli jsme se proto, že jsme poznali osud rodiny Řezáčových, který se nás osobně dotkl. Dodnes všichni bojují s fatálními následky jimi nezaviněné těžké autohavárie. Uběhlo od ní již pět roků, ale stále potřebují naši pomoc. Pomáhejme jim tedy stejně, jako by pomáhali oni nám, kdybychom byli na jejich místě.

Milí obyvatelé Číměře, a také návštěvníci z okolních vesnic, v tento slavnostní večer jste přispěli celkovou částkou 12 404 Kč. V úterý 6. prosince mi bylo velkou ctí poznat osobně i malého Milánka a jeho maminku Lenku a předat jim VÁŠ finanční dar. Věřte, že jste všichni udělali krásnou věc, která mi však nejde vyjádřit ani popsat slovy. Ať tento finanční příspěvek pomůže rodině Řezáčových co nejvíce v jejich nelehké životní situaci.

Lenka Hůlková

Kulturní dění ve Společenském centru

Lze říct, že do společenského života nového roku jsme vstoupili společně s členy Českého červeného kříže, kteří se ve Společenském centru sešli 8. ledna, aby shrnuli své loňské aktivity. A jen o den později patřilo centrum hasičům, kteří na své valné hromadě také zavzpomínali na minulý rok a navíc zatleskali i svým mladým kolegům z dětského hasičského sboru. Ti si na tento večer připravili vystoupení v podobě ukázek pořadového cvičení a vázání uzlů.

Ve Společenském centru na začátku roku nechyběli ani myslivci, kteří ho využili na konci ledna poté, co se vrátili z honu. Další jejich setkání se zde konalo na začátku března, kdy zde 5. března měli výroční schůzi.

Táňa Slabá

Dětský smích i vůně makrel

Přesně týden nato se Společenské centrum proměnilo v ráj dětí, které sem přišly na karneval. Na něm své moderátorské vlohky a povahu skvělého baviče nezapřel Míra Kaplan, který pro děti připravil odpoledne plné legrace a veselí. A nejen on! Zapojovala se i jeho maminka, která malým návštěvníkům malovala na obličej. Malířské schopnosti však prokázaly i děti – když u vstupu ukázaly namalovaný obrázek, dostaly dárek v podobě sladké postavičky Mimoně. Celkem se letos sešlo 44 masek, jedna hezčí než druhá... A tak se už nyní těšíme na ten příští karneval plný rozesmátých dětí.

Červen je v Číměři už známý jako měsíc makrel. Pokaždé k nám přijede pan Slavík z Přeckova, který tyto výborné ryby připravuje před hospodou, a pokaždé se na tuto pochoutku scházejí lidé z naší obce, okolí, ale přijíždějí třeba i lidé z Třebíče. Pan Slavík nás neklamal ani tentokrát, a tak 11. června před hospodou doslova nebylo k hnutí a vzduchem se nesla vůně, která byla tou nejlepší reklamou pro naše chuťové buňky.

Táňa Slabá

Pohřby, narozeniny, ale i Bagr

Život však nejsou jen samé radosti, ale bohužel i starosti, a to i ty nejsmutnější. Naše Společenské centrum proto poslední den v červnu a na začátku srpna posloužilo jako setkání pozůstalých, kteří se zde sešli na pohřební hostině. Veseleji však bylo den po té druhé, tedy 6. srpna, kdy zde proběhla narozeninová oslava.

První podzimní den se v centru opět sešli hasiči, a to v plné síle – celkem zde zasedlo 80 příchozích.

O měsíc později se ve Společenském centru odehrála neobvyklá událost, když zde zkoušela známá kapela Bagr, a to v původní, již běžně nevystupující sestavě. Muzikanti zde nacvičovali na retrokoncert v Trnavě, který proběhl 27. října. Jejich číměřský azyl však nebyl ojedinělý – zalíbilo se jim u nás natolik, že sál ke zkoušce využili i 4. prosince.

Táňa Slabá

Cestovatelská přednáška i dětská radost

Na státní svátek 28. října se v centru sešlo více než 30 dětí, které spolu se svými rodiči strávily odpoledne vyřezáváním dýní. Velmi hezké výtvary si pak nafotily a následně, již bez rodičů, vyrazily na lampionový průvod napříč obcí.

V listopadu se u nás opět sešli myslivci, tentokrát po honu, a opět se zde konala také cestovatelská přednáška Jindry Budi a Vladky Paterové z Vladislavi. Už u nás vystoupili po několikáté a i tentokrát dokázali strhnout dav líčením svých zážitků, tentokrát z cesty na Balkán. Jejich vyprávění o cyklovýletu přes Srbsko naslouchal plný sál a mnozí z přítomných si jistě řekli: „Nevyrazím v létě také někam na kole?“

Sobota 3. prosince byla určena opět zejména dětem, pro které zde byla připravena mikulášská nadílka. Mikuláš se svými pomocníky čerty a andělem byl neklamným důkazem toho, že Vánoce jsou už za dveřmi, což dosvědčili i myslivci, kteří měli v centru o 14 dní později poslední leč.

A předposlední den roku zde opět proběhne vánoční ping-pongový turnaj. Bez něj bychom si vánoční čas v Číměři snad už ani neuměli představit, protože v roce 2016 se bude konat už poosmé.

Táňa Slabá

Pár slov od sklenic s rezavým mokem

Nové pivo i speciály

Rok 2016 byl pro naši hospodu ve znamení nové značky piva – rádi jsme vyšli vstříc přáním štamgastů a z původního jedenáctistupňového Hostana jsme přešli na stejně silné Starobrno.

Ovšem nejen tímto pivem jste letos u nás mohli svažit hrdla. Ochutnali jste i speciály Krušovice Kazbek, Zelené pivo, Starobrno Drak, Březňák Märzen, Svatomartinskou 13 a nakonec, teď o adventu, i krušovický Malvaz 13 a taky už hodně silný Březňák 14. Jsme rádi, že vám tyto speciály chutnají, a rádi bychom vám podobné pivovarské libůstky zkusili nabídnout i v příštím roce.

Táňa Slabá

Otevírací doba o svátcích

Naše útulná hospůdka vám nezavře dveře ani o svátcích, otevřeno bude 22. a 23. prosince od 18 hodin, takže ji můžete využít k tomu, abyste svým blízkým ještě popřáli hezký Štědrý den. Pak se můžete těšit na 29. prosince, kdy si můžete s přáteli přijít popovídat od 18 hodin, a taky na 30. prosince – ten den se dveře hospody otevrou kvůli pingpongovému turnaji již ve 14 hodin.

Táňa Slabá

Hledá se provozovatel

Od 6. ledna však dojde ke změně otevírací doby. Zajít na jedno (na dvě, na tři či více) budete moci pouze v pátek a v sobotu. Bohužel musíme hledat novou obsluhu, s čímž výše popsaná změna souvisí, a zároveň chceme oslovit vás podnikavější, zda byste si nechtěli zkusit vzít naši hospůdku pod svůj patronát. S nájemným bychom si vyšli vstříc, hlavní je, aby hospoda i nadále fungovala.

V případě zájmu jsme vám k dispozici.

Táňa Slabá

Fanoušci hokeje - vítězové soutěže se Starobrnem

Může se hodit...

Vánoční otevírací doba

Společenské centrum

Čtvrtek 22. 12. 2016 18.00 – 22.00

Pátek 23. 12. 2016 18.00 – 24.00

Čtvrtek 29. 12. 2016 18.00 – 22.00

Pátek 30. 12. 2016 14.00 - 24.00

Srážky

Zima byla suchá, napadlo málo sněhu, ani mráz nebyl velký.

Na jaře zapršelo až 7. dubna, a to 24 mm.

Od tohoto dne jsem začala srážky zapisovat a celkem jsem do konce listopadu naměřila 325 mm.

MEZIROČNÍ SROVNÁNÍ:

2016 duben - listopad **325 mm**

2015 březen - listopad **349 mm**

2014 duben – listopad **504 mm**

2013 duben – říjen **419 mm**

2012 duben – říjen **210 mm**

měření srážek prováděla paní Alena Láníková

Počet obyvatel

Rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970
Počet obyvatel	192	196	184	191	189	213	218	176	171	217

Rok	1980	1991	1992	1993	1994	1995	1997	2001	2011	2012
Počet obyvatel	210	214	227	230	226	226	224	215	212	208

Rok	2013	2014	2015	2016
Počet obyvatel	206	203	201	199

Farnost

Vánoční čas

Všimli jste si někdy, jak důležitou roli nejen v průběhu roku, ale vůbec v životě hraje noc? **Vánoce**, **Velikonoce**, ale také byla **noc** krásná, májová atd. Noc je důležitá, protože se z ní rodí nový den. Noc skončí a vyjde slunce. Místo tmy je všude kolem světlo.

O Vánocích to světlo září už o půlnoci. Proč? Aby se všude rozšířila zpráva o veliké radosti, radosti pro všechny lid: V městě Davidově, to je v Betlémě, se nám dnes narodil Spasitel – to je Kristus, Pán. Narodil se – to je nový počátek. Světlo září uprostřed temné noci, tím víc vyniká, zaujme. Je v tom jakýsi kontrast: za dne jakoby to světlo, zatím jen tušené, nikdo nevnímal. Uprostřed noci září a lidé přicházejí. To je na vánočních svátcích asi to nejdůležitější: nejsou nejvýznamnější pro křesťany, ale asi nejkrásnější a nejmilovanější. Jsou to svátky setkávání. Bůh se stává člověkem, setkává se s člověkem, přichází vstříc tomu, kdo na něho zapomíná, odvrací se od něho. Člověk se setkává s Bohem, kterému v podobě malého dítěte spíš dovolí, aby otevřel zavřené dveře člověkovy okoralého srdce. Úsměv dítěte, betlémská idyla, to je jiný klíč k srdci než kříž. Je ale opravdu jiný? Jesle jsou ze dřeva stejně tvrdého jako kříž, chlív jako porodní sál ... Kde je ta idyla? Nenechme se ukolébat iluzí, o Vánocích ani v životě. Ten je také setkáním, nepřetržitou řadou setkání člověka s člověkem. Setkáváme se doma, v kostele, v práci, při zábavě či odpočinku, nejen o Vánocích. Uvědomujeme si, že právě tato setkání dávají životu smysl, hodnotu a cíl? Proto přišel Bůh k nám, proto přicházíme my k němu, proto se setkáváme. Patříme k sobě.

Dítě Ježíš – to je nejkrásnější dar lidstvu, každému člověku. Setkání s ním, přijetí tohoto daru nad dary nás nejen obohacuje, ale také naplňuje světlem a radostí. Ty máme nést sebou do světa, druhým lidem, a sami se tak stávat darem pro druhé. Někdy jsme spíš pěkní dárečci – co si takhle dát předsevzetí, že budu druhým (a tím nakonec i sobě) přinášet radost?

Ptáte se jak? Myslím, že je to docela prosté. Stačí si uvědomit, že Vánoce nejsou jen Štědrý večer. Svátky to jsou jaksepatří, trvají celých osm dní až do 1. ledna – do Nového roku, který je svátkem mateřství Panny Marie. Logicky: oslava narození dítěte končí oslavou jeho matky. Co to znamená? Že k životu člověka patří klid a pokoj, mít čas na sebe, na druhého i na Boha, nespěchat pořád a nebýt ve stresu, umět se zastavit a pohlédnout druhému do očí. Manželé – manželky, kdy jste se takto zastavili a spolu se zahleděli jeden druhému do očí, čtyřicetiletí – padesátiletí synové a dcery, kdy jste takto měli čas pro své rodiče a řekli jim při tom pohledu třeba jen docela tiše: „Mám Tě rád – ráda?“ Že se to nedělá? To je ale důvod jedině k tomu, aby se s tím začalo, nemyslíte?

A ještě něco. Nebeské zástupy nad betlémskou jeskyní zpívaly: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle“. To patří k sobě, to nelze oddělovat o Vánocích ani v životě. To druhé člověk nenajde bez toho prvního. Nevěříte? Podívejte se do dějin, podívejte se do světa kolem sebe, ohlédněte se do vlastní minulosti. Najdete tam mnoho nepokoje, mnoho ran utržených i rozdaných. Nebojte se a nestyďte se hledat Lékaře, který jediný zná lék a může uzdravit naše rány.

„Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: Dnes se nám narodil Spasitel, to je Kristus, Pán“ (Evangelium podle sv. Lukáše, kap. 2, verš 10-11).

P. Jindřich Zdeněk Charouz O.Praem., duchovní správce Střížovské farnosti

Vánoční bohoslužby

24.12. Štědrý den	Střížov, 15.30 hod.
25.12. Boží hod vánoční	Střížov, 9.15 hod.
26.12. sv. Štěpána	Střížov, 9.15 hod.
31.12. sv. Silvestra	Vladislav, 15.00 hod.
1. 1. Nový rok	Střížov, 9.15 hod.

S přáním všeho dobra

P. Jindřich Zd. Charouz O.Praem.

Tříkrálová sbírka

Občané Číměře přispěli částkou **6 905 Kč.**

Tříkráloví koledníci navštíví vaše domovy v sobotu 7. ledna 2017 v dopoledních hodinách.

Vzpomínky paní Věry Ondráčkové

Do dětství nás tentokrát vzala paní Věra Ondráčková, rozená Syrová, Číměř č. p. 21

„Cestička do školy

přes louky, po poli,

cestička do školy ušlapaná.

Když jsem ji šlapával,

často jsem plakával,

bývala vždy sněhem zasypaná."

Jak dlouhá se někdy zdála ta cesta do školy ve Střížově. Když fučel severák, mráz lezl za nehty a umrzal nos, jak jsme někdy přišli do školy unavení a ve vyhřáté třídě na nás padla dřímota. Když přešla zima, nastalo jaro, kolem silnice rozkvetly třešně, to už se chodilo vesele. A co až začaly třešně zrát. Museli jsme ochutnat, které jsou zralé, a tak se nám cesta prodlužovala o zastávky. Někdy byl při cestě nasetý hrách a my jsme museli kontrolovat i lusky, aby nepřežrály.

Učila nás paní učitelka Anna Jirásková. Ve Střížově byla jednotřídka. Příprava na vyučování musela být složitá. Učit najednou pět ročníků – to by asi dnes dělal málokterý učitel. Byla i velice starostlivá. Nikdy nás nepustila ze školy, když se hnala bouřka. Když bylo po dešti a ochladilo se, všem půjčila svetry a haleny, aby nám nebyla zima. Když jsme přestoupili do měšťanky, naše vědomosti byly na úrovni ostatních spolužáků.

Ráda bych vzpomněla p. učitele Vratislava Bělíka, který učil na měšťance ve Vladislavi. Věnoval nám mnoho času v mimoškolní práci. Vedl pěvecký kroužek, kde jsme se naučili spoustu našich lidových písniček. Vedl i národopisný kroužek. Tam jsme se naučili zdobit kraslice, kreslit horácké vzory, učil nás všímát si maličkostí a umět se z nich radovat, vnímat krásu kolem sebe. Prohlédli jste si někdy ojíněný trs trávy, ornamenty na zamrzlém okně nebo orosenou pavučinu, když na ni zasvítí sluníčko?

Tak jsem roky chodila kolem krásného štítu na Nováčkově domě č.29. Jak ten měl krásnou výzdobu! Nebo vrata u Dufků (nyní Slabovi č. p. 15). Ty byly udělány ve tvaru slunce. Žádná z těchto krás už není. Zbyly jen vzpomínky a to, co jsme si z poučení odnesli do života. Myslím, že toho není málo.

Koupání

Ke příjemným letním radovánkám patřilo koupání. Někdy jsme s Miluškou chodily k Jirkasovu mlýnu nad splav, ale nejraději do rybníka do Válova. Tam byla krásně teplá voda, sluníčko i tráva na ležení. Větší kluci tam měli z kulatiny udělaný vor. Jednou mě pozvali, že mě povozí po rybníku. Nasedla jsem a kluci vor postrkovali do prostředka rybníka. Tam ho začali pomaloučku potápět. Byla jsem z toho vyděšená, tak jsem začala mávat rukama, kopat nohama – a doplávala jsem ke břehu. Tak jsem se naučila plavat. Jen nevím, kdybych se náhodou topila, jestli by mě vytáhli. No, snad ano.

Tanky

Za války jsme moc radosti neužili. Pořád bylo napětí a strach, aby nepřijelo gestapo. Když už se blížil konec války, přijely do Číměře německé tanky. Dva stály ve Vladislavi na mostě, jeden pod Skalnou horou, jeden u pece a jeden u silnice ke Střížovu. Šla jsem se s tatínkem podívat ke Střížovu na pole, jestli nám neponičili obilí. Chvíli jsme tam stáli, tatínek se s vojákama domlouval, aby zbytečně neničili úrodu, když vtom kousek od tanku dopadla střela. Jeden voják nám ukázal na příkop, ohnul se a pořád ukazoval, abychom rychle utíkali. Ostatní zmizeli v tanku, z lafu vyšlehl oheň a vystřelil směrem na Klučovskou horu, kde už byli Rusové. Schylovalo se k přestřelce. Proto většina žen a dětí musela odejít do bezpečí. My jsme jeli s kočárkem do Čermákova mlýna. Bylo tam hodně lidí, někdo se modlil, někdo

plakal, někdo podřimoval. V noci se objevila veliká záře. Nastala panika. Všichni mysleli, že hoří Číměř. Přiběhl za náma Antonín Česnek, aby nám vysvětlil, co se vlastně děje. Němci polili tanky benzínem a zapálili je. Od nich byla ta veliká záře a střílela hořící munice. Náš dědeček byl zvědavý, šel se podívat. Jak vylezl na silnici za stodolama, začalo střílení a děda se musel plazit uličkou dom. Tatínek se tenkrát na něho moc zlobil, že mohl přijít k úrazu. Vyhořelé tanky stály kolem vsi několik roků. Potom je rozřezali a odvezli do hutí.

Kouzelný dědeček

Jako děti jsme neznaly auta s radlicí na odhrnování sněhu a sypače. Když napadl sníh, některý sedlák zapřáhl koně do ohrňáku, který stál na Drahách, a projel silnici do Střížova a do Vladislavi. Auta tenkrát nejezdila, takže jsme krásně uhlazené cesty využívali k sáňkování. Jednou jsem jela na saních do Vladislavi a u Skalné hory šel záhadný dědeček. Měl dřevěnou krosnu, opíral se o hůlečku a pomaličku šel. Zastavila jsem a nabídla mu svezení. Zeptal se, jestli umím řídit. Přikývla jsem a dědeček se s potěšením posadil na sánky. Za chvíli jsme byli až na mostě přes řeku. Dědeček poděkoval a dostala jsem odměnu, krásný hřebínek. Dědeček by ten kus kluzké cesty neušel ani za hodinu. Tak jsem posloužila jako taxík.

Klouzačka

Mrzlo jen praštělo. Nanosili jsme si vodu a udělali klouzačku za brankou na Poustkách. Vozili jsme se až do večera. Maminka zjistila, že jsme neposbíraly plenky na zahradě, tak jsme musely obě (se sestrou) jít pro ně. Když jsme přišly na zahradu, bylo slyšet takové divné zvuky, mručení, chrblání, no hrůza- Utíkaly jsme pro tatínka, že je na Poustkách medvěd. Tatínek se šel podívat, strach už byl o něco menší. Rozeznali jsme i některá slova. „Dyť já su přece staré Kotrba“ (č.p. 10). Už nám to bylo jasné. Pan soused se vracel od Jirkasů, na zahřátí si dal nějakou štamprdlíčku a po té naší klouzačce sjel pod mezu a nemohl se po ledě dostat nahoru. Dodnes věřím na osud, nebýt naší zvědavosti, soused by do rána zmrzl na klouzačce. Tatínek mu pomohl nahoru, aby se vyspal pěkně doma v teple.

Splašený kůň

Nováčkovi měli koňa, který se velice nerad nechal zapřahat. Často jim utekl. Hlídala jsem malého Milánka, hráli si na návsi před lavičkou, když nás paní Kašparová volala, abychom se schovali, že Nováčkům utekl kůň. Chytila jsem Milánka a utíkala ke vratům. Stačili jsme zavřít vrátka a kůň funěl u vrátek. Měla jsem z toho šok. Od té doby se koňů bojím. Když se mi zdá o koňovi, před kterým utíkám po oranisku nemůžu ze hlíny vytáhnout nohy a kůň mně funí za zádama, už vím, že mám horečku a leze na mě nemoc. I to je jeden z důvodů, proč nemám ráda koně.

Husopaska

Mívali jsme dvě husy a housera. Každá husa vyseděla 14 až 15 housátek. To bylo štěbetání a hlavně chystání míchanice a shánění kopřiv. Dokud jsme nechodila do školy, maminka každé ráno donesla housátka do Válova a já měla za úkol je hlídat, aby nešla do potoka a do kastrolku jim nosit vodu na pití. Staré husy a hlavně houser střežil celé stádo. Když nad Válovem kroužil nějaký dravec, zakejhal a housátka se schovala husám pod křídla. Já jsem si krátila dlouhou chvíli pletením věnečků a trháním kvítí. Kolem skal se černaly kominíčky, u potoka kvetly blatouchy, sedmikrásky, pomněnky, jaterníky, voňavá mateřídouška a spousta dalších kytek. K večeru jsem husy hnala dom. První šel houser, za ním

stará husa a za ní housátka, potom druhá husa a zase řada housátek. To byl průvod. Byly to krásné časy, na které zbyly jen vzpomínky a peří v duhnách.

Výlet na kře

Vyprávěl mně tatínek, jak celá parta kluků šla k řece pozorovat při jarním tání, jak plují ledy. Když došli k řece, přistála u břehu veliká kra, jako by vyzýval k nasednutí. Nejvíc odvahy měl Kuba Česneků. Jak naskočil na kru, ta se pootočila a pomalu se dostávala do proudu. Kuba plul jak kapitán a kluci běželi po břehu za ním. Proud byl stále větší a kra plula jak o závod. Klukům pomalu přecházela kuráž a i Kuba se začal bát, jak ten výlet dopadne. Tak ho voda donesla až na zadní Niva, kde se z ledů začala tvořit přehrada. I Kubova kra doplula k bariéře a Kuba rychle přeskákal po krách na břeh. To si všichni oddechli, že to dobře dopadlo, ale byli poučeni na celý život.

Věra Ondráčková, Slavičín

Rod Čermáků Třebenických

V blízkosti Číměře na pravém břehu řeky Jihlavy stával Čermákův mlýn...

ČERMÁKŮV MLÝN 60. LÉTA 20. STOLETÍ (tato fotografie pochází ze sbírek Muzea Vysočiny Třebíč)

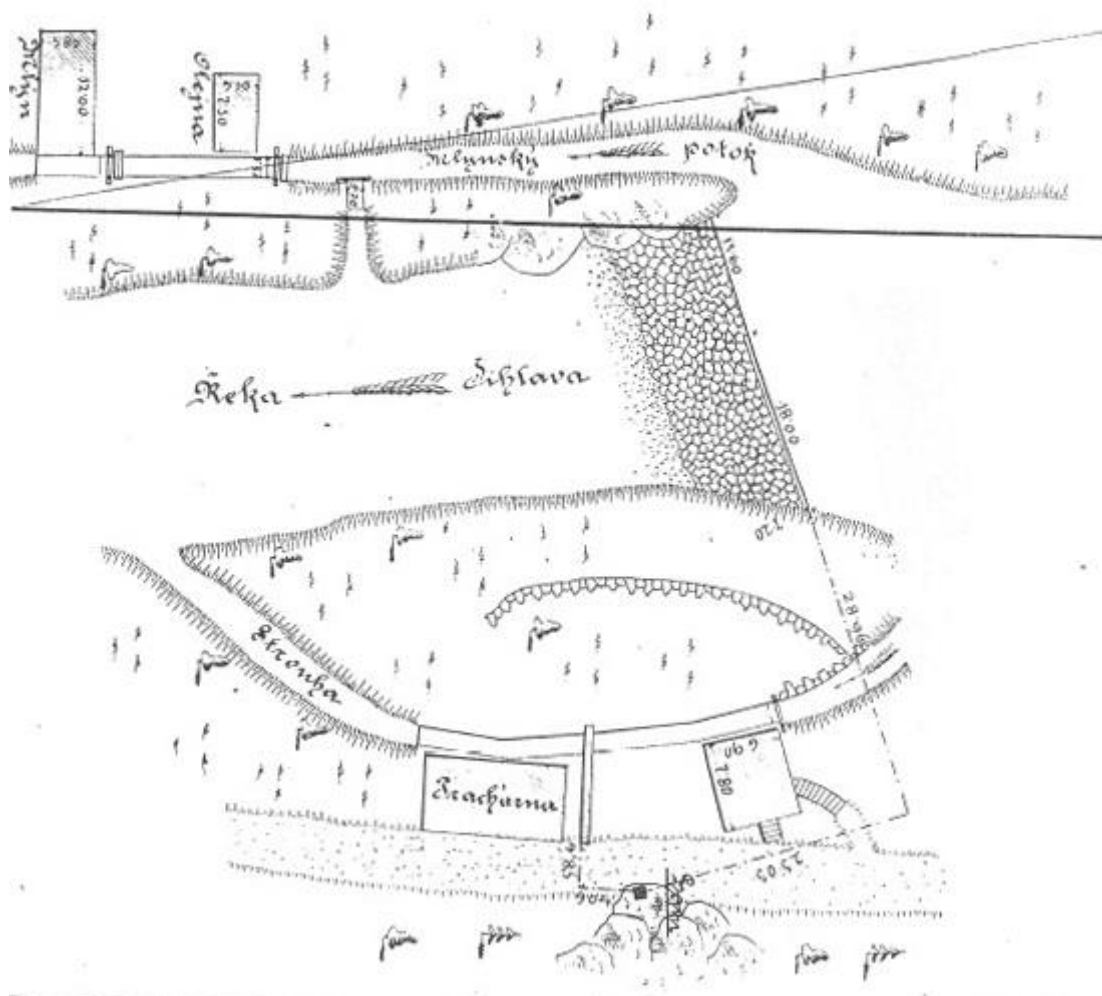
Mlynář Jakub, jemuž byla bližší prachovna

Rod Čermáků pochází z Třebenického mlýna. Starší syn třebenického mlynáře Matěje se jmenoval Jakub, který, ač starší ze synů, vyučil se prachařem ve vladislavské Zelníčkově prachárně. Mladší bratr Pavel se věnoval mlynářskému řemeslu. Jednoho březnového dne 1779 vydal se mlynář Matěj se synem Jakubem do vrchnostenské kanceláře a převedl na něj smlouvou mlýn. Jakub sobě vlastnické právo na mlýn po podepsání smlouvy nijak neosoboval, projevoval čím dále tím více zájem výrobě střelného prachu ve vladislavské Zelníčkově prachárně, která stávala asi 20 až 30 kroků od mlýna směrem k Vladislavi (proti proudu řeky – někdy je vidět za nízkého stavu vody pozůstatek stavidla). Třebenický mlýn vedl ve skutečnosti jeho mladší bratr Pavel.

Jakubovi bylo řemeslo prachařské bližší než řemeslo mlynářské. Naproti Zelníčkově prachárně (nyní znáte jako Prachovnu) si v roce 1770 postavil prachárnu František Šafařík. Když zemřel, oženil se Jakub s 34letou vdovou Kateřinou, kterou po sobě Šafařík zanechal, dcerou sedláka Martina Sedláčka z Číměře. Jakubovi bylo tehdy 24 let. Dvě děti Kateřiny přijal za vlastní.

Jakub vyráběl v Číměři v č. 17 prach pro c.k. erár. Erár dodával prachovně salnytr (dusičnan draselný) a dle autorizačního patentu měl mu být odváděn veškerý vyrobený prach. Postranní prodej byl přísně zakázán.

Jakub měl několik tovaryšů a učňů. Následně prachovnu předal svatební smlouvou svému synovi Josefovi.

Josef přeměnil prachovnu na olejnu a pak zase na mlýn

Po odejmutí licence na výrobu prachu Josefovi prachovna zůstala, a tak její budovu a vodní pohon použil na zařízení olejny. Ta byla zprvu zařízení na stoupy, teprve později na válce. Rozmělněná olejnatá semena, drť, pražila se na plechách a pak se v žíněných obalech lisovala osmimetrovým kladovým lisem. Klády byly dubové. Olej se vyráběl jednak rolníkům ve mzdě za desátý díl pokrutin a nějaký malý poplatek, jednak ze semen kupovaných. Zpracovávalo se lněné semeno, řepka, mák i švestková jádra. Výroba se vyplácela. Olej se používal v kuchyni, na svícení, vozili jej na prodej na zastávku i do Brna. Prodávali jej také koželuhům do Třebíče.

Řemeslo bylo dosti výnosné, takže mohl Josef všechny děti řádně vybavit. Brzy však začal být olej nahrazován petrolejem. Koželužny navíc kupovaly olej cizozemský, výroba ochabovala, až konečně bylo nutno přeměnit olejnu na mlýn. Josef proto přistavěl mlýnskou stolicí a po zdolání překážek s povolením provozu se vrátil k rodovému mlýnářskému řemeslu. A tímto se stal z prachárny mlýn. Zemřel v roce 1869 a jeho syn, taktéž Josef, po něm mlýnářské řemeslo zdědil.

Karel, poslední ze čtrnácti Josefových dětí, mlýn elektrifikoval

Josef se oženil s Vincencií (Čeňkou) Dvořákovou, s níž měl 14 dětí (František, Anna, Eduard, František II., Mariana, Antonie, Vincencie, Anna II., Josef, Jan, Ferdinand, Žofie, Anežka a Karel). Zemřel 16. července 1899 ve stáří 71 roků. Vedl krávu na pastvu, upadl hlavou na kámen a zemřel na zánět mozkových blan.

ČERMÁKŮV MLÝN

Syn Karel, jeho čtrnácté dítě v pořadí (*1878, †1921), po otci Josefovi zdědil nezadlužený mlýn a oženil se s Viktorií Zásmětovou, dcerou hostinského z Číměře. Kolem roku 1913 bylo přistaveno obytné stavení a starý dům celý přebudován na mlýnici.

Karel byl velmi zručný v nejrůznějších řemeslech. Z obyčejných hodin zřídil pěkné pendlovky, dovedl vyrobit dubový stůl se zvláštním zámkem, který jen sám dovedl otevřít. Před smrtí zařizoval ve mlýně vlastní elektrické světlo, při práci se prostudil a onemocněl zápallem plic. V horečce očekával ještě na

okamžik, až se ponejprv rozsvítí žárovka. Dočkal se, rozsvítila se, pohlédl na ni a zemřel. Po jeho smrti museli dubový stůl s patentním zámekem rozštípat, aby se do něj dostali. Karel je pochován na hřbitově ve Střížově, kde má pomník s podobenkou.

ČERMÁKŮV MLÝN

Rod Čermáků nezanikl, mlýn bohužel ano

Starší syn Karlův, také Karel, sloužil u četnictva a měl děti Karla a Jaroslava. Mladší syn, Jaroslav, narozen 1912, vyučený mlynář, byl nejprve zaměstnán v rodném mlýně, potom ve mlýně a na pile Pazderníkově ve Vladislavi a po roce 1948 ve mlýně Jeřábkově. Byl ženat s Anežkou Havlenovou z Vladislavi. Mají syna Jaroslava (*1942), dcerku Pavlínu (*1945) a syna Karla (*1946).

Čermákův mlýn byl poháněn vodním kolem, měl mlecí válcové stolice na mletí žita, šrotovník a krupník zvaný holendr. Ten se skládal z mohutného mlýnského kamene, který se točil ve svislé poloze. Obvod lubu tvořil plech zdrsněný prosekáním a uchycený na bočních kruzích, které byly zhotoveny ze dřeva a lemovány kovovou obručí se šikmými zoubky. Do zoubků se opírala ráčna, která svým pohybem postrkovala lub od vačky na hřídeli. Lub se 4,5krát za minutu otáčel proti směru otáčení kamene, jehož obvodová rychlost byla 16 metrů za minutu. V devatenáctém století bylo ve mlýně také zařízení na tlačení lněného oleje. Mlýn přestal sloužit svému účelu v roce 1941 a zbořen byl v roce 1975, aby ustoupil výstavbě Dalešické přehrady.

Rod Čermáků měl od dob Jakuba Čermáka svoji vlastní pečeť. Bylo na ní vyobrazeno půl kohouta a půl lva, symbol ohně a síly. Lev drží v pazourech stoupy, nad ním jsou prachařovy iniciály.

Svatební smlouva, kterou Jakub předal prachovnu svému synu Josefovi

... Ve jménu nejsvatější a nerozdílné Trojice svaté, Boha otce, Syna a ducha svatého. Amen. Staly se dobrovolné a neporušitelné svatební smlouvy mezi osobami, totiž Josefem Čermákem jakožto ženichem z jedné a pannou Annou po neb. panu Augustinovi Vlčanovi ze strany druhé, totiž

1) Přistupuje pan Josef Čermák a žádá paní starou (byla vdovou po sládkovi) jakožto paní máteř a její dcerušku pro sebe za manželku a slibuje jí věrnost a lásku manželskou, jakož také prachoven neb řemeslo prachařské, které od svého otce Jakuba Čermáka obdržel, se vším právem, aby ona až do její smrti s takovou vládnout a se svým manželem hospodařiti mohla.

2) Panímáma, paní Viktorie Vlčanka, zadává svému nastávajícímu zeti Josefu Čermákovi v hotovosti 500 rejskejch, 2 kusy hovězího dobytka, jeden cent lenu a jiné hospodářské nářadí, cejn aj. věci.

3) Vymínají sobě obě strany, kdyby Pán Bůh prostředkem smrti jednoho neb druhého do dne a roku z tohoto světa povolati ráčil a že by pan ženich zemřít měl a nevěsta by bez dědice zůstala, tak za odstoupení místo věna jejího 500 rejskejch tisíc rejskejch v hotovosti bez odkladu táhnouti musí, jakož také kdyby nevěsta v tom čase zemřela, tak zase její věno celé paní máteři nazpátek k své ruce táhnouti právo má.

4) Zavazuje se pan Josef Čermák svému otci z každého díla velkého prachu čtvrtý a ze stupového třetí díl užítku, jakož i také z půlroční pruby dávat se uvoluje.

5) Vymíná sobě pan otec, kdyby snad v jedné sednici porovnat neb jeden druhému překážeti měli, tehdy pro sebe v tom stavení druhou sedničku zanechává.

6) Zavazuje se pan Josef Čermák svejm sestřím a ty prachovny jejich pretenzi složit, totiž Marině 500 rejskejch a Františce 500 rejskech, a kdyby toho potřeba ukazovala, svým časem dle možnosti nějakou výpravu dáti povinen bude.

Stalo se v městyse Vladislavi, dne 3. října 1816.

S použitím „Kroniky rodu Čermáků“ a „Rodu Čermáků Třebenických“ sepsali

Jaroslav Čermák a Jaroslava Murínová

Knihovna

Vážení spoluobčané, abych se stále nevěnovala jenom statistice, chci Vám alespoň rámcově popsat historii knihovny v Číměři.

Protože si všechno nemohu pamatovat sama, požádala jsem paní Anežku Ondráčkovou, Jarku Kotrbovou, Danu Kadrnožkovou a Marii Štveráčkovou, aby zavzpomínaly se mnou.

Knihovna byla umístěna vždy tam, kde byla kancelář místního národního výboru – MNV, bylo to ve výměnce u Doležalů č. 30 – dnes Kaboňkovi a u Zásmětů. Knihovnicí byli předsedové MNV – Syrový František č. 21 a po něm Syrový Josef č. 35.

V místech, kde je dnes parčík u kapličky, stávala obecní kovárna s bytem kováře o 2 místnostech, č.3.

V padesátých letech byla vlna výstavby kulturních domů v obcích. V Číměři byl postaven KD na místě zbourané kovárny. KD – sál, jeviště a pod ním sklep –peklo- zde se při různých akcích nalévaly tekutiny, suché WC na dvoře, později přistavena místnost u jeviště, zde byla klubovna mládeže.

V roce 1953 si poslední obecní kovář dostavěl domek, dnes č.62, bydlí zde vnučka, paní Jaroslava Tomková s rodinou. Poslední kovář, pan Jaroslav Svoboda *1915 t2003 s manželkou Růženou *1919 t2007 a dcerou Marií se z bytu vystěhovali. Do uvolněných prostor se nastěhoval MNV i s knihovnou. Knihovna zde byla do roku 1972, kdy byl dostaven víceúčelový dům č.50, jednopodlažní budova – prodejna, sklad (bez WC), rampa, 2 místnosti MNV (dnes OÚ), sociální zařízení, zbrojnice, sklep (sloužil i jako klubovna mládeže) a autobusová čekárna. V čekárně byla zřízena knihovna a byl zde vchod do zasedací místnosti MNV, tu dostali mladí požárníci (dnes hasiči) jako svou klubovnu.

Obecní byt byl zbourán a přistaveno přísálí KD – zde výčep, šatna, WC.

Do nové knihovny vyrobil police pan Česnek Antonín *1931 t 2002, stolař, Číměř č. 38.

Budova č. 50 byla zrekonstruována a přistavěno patro, dokončeno v roce 2009. V přízemí prodejna, sklad, WC, rampa, 2 místnosti OÚ, sociální zařízení, kotelna, knihovna a klubovna ml. Hasičů a rybářů.

V patře je sál, hospoda, kuchyňka, soc. zařízení, je vybavena novým, účelovým nábytkem. V roce 2010 byla vyhodnocena jako nejlepší knihovna Vysočiny za vedení Hany Komínkové.

Od roku 1972 byly knihovnicemi:

1972 – 1977 Milada Syrová, Číměř 35

1977 – 1986 Jaroslava Kotrbová č. 12 a dcera Alena

1986 – 1990 Anežka Ondráčková č. 19 a dcera Eva

1990 – 1998 Dana Kadrnožková č. 1 a dcera Eva

1998 – 2013 Hana Komínková č. 5

2013 - dosud Jana Nevoralová č. 37

Počet knih v knihovně (jsou kupované OÚ nebo darované)

r.1972 – 892 knih

r. 1979 – 811 knih

r. 1996 – 916 knih

r. 2009 – 1463 knih

r. 2014 – 1690 knih

r. 2016 – 1858 knih

Letos daroval knihovně JUDr. Karel Holub kopírku, občané mají možnost ji využít v době, kdy je knihovna otevřená nebo po domluvě s knihovnicí.

Statistika výpůjček: dospělí, registrovaných 34

Literatura naučná 62ks

Beletrie 394ks

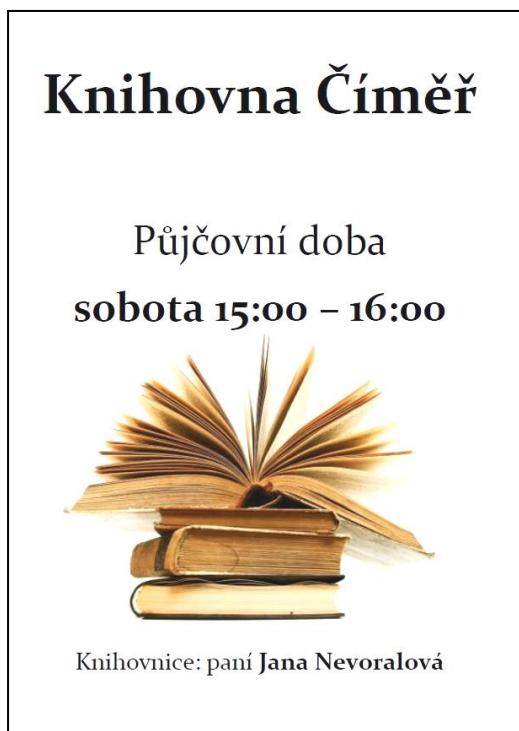
Děti, registrovaných: 11

Literatura naučná: 10ks

Beletrie: 32ks

Ke svátkům Vánočním i do nového roku Vám přeji pohodu a pevné zdraví.

Jana Nevoralová, knihovnice

Stolní tenis

S blížícím se koncem roku 2016 bych Vás rád seznámil s činností hráčů stolního tenisu v Číměři.

Stále se nám daří účastnit se soutěží se dvěma družstvy - SDH Číměř A a SDH Číměř B. Minulá sezóna A týmu pro nás byla velice náročná tím, že jsme po postupu do RP I. (regionální přebor) věděli, že každý zápas bude velkou výzvou. Přesto jsme nakonec skončili na předposledním místě tabulky. Spadli jsme tedy do RP II., ale po jednání okresního výboru jsme přijali nabídku vrátit se do RP I. Výsledkově se nyní pohybujeme ve spodní části tabulky.

Družstvo B soutěží v RP IV. okresu Třebíč. V minulém roce B tým skončil ve spodní polovině tabulky. Tuto sezónu ale běčko začalo podstatně lépe a momentálně je v horních patrech tabulky. Hlavními lídry jsou Vojtěch Česnek, David Pavlík a i přes dlouho trvající zranění Petr Česnek, který se rozhodl hrát, pokud mu to zdraví dovolí.

Věříme, že se nám v začínající sezóně bude dařit alespoň stejně tak jako v té minulé. Úspěchy i neúspěchy našich družstev můžete sledovat na internetu na stránce www.stis.ping-pong.cz. Můžete nás přijít povzbuzovat na naše zápasy. Celý tým sportovců stolního tenisu Číměř Vás srdečně zve na již tradiční Vánoční turnaj pro registrované i neregistrované hráče. Ten se koná v pátek 30. 12. 2016 ve Společenském centru Číměř. Zahájení turnaje pro neregistrované hráče se plánuje od 14:00 hodin, následně začne soutěž pro registrované hráče.

Hráči stolního tenisu Číměř Vám všem přejí veselé prožití Vánočních svátků a hodně úspěchů v novém roce.

Za stolní tenis

Dušan Murín ml.

VII. ročník Vánočního pingpongové turnaje – registrovaní hráči

Rok 2016 utekl velmi rychle. Jedním z důvodů je možná i to, že se v Číměři neustále něco děje, ať už na poli kulturním, sportovním i společenském. Také sbor dobrovolných hasičů se snaží aktivně zapojovat do veškerého dění. A já Vás nyní provedu rokem 2016 z pohledu nás, dobrovolných hasičů.

Nejprve Vám předložím statistiku, a to statistiku naší členské základny. Nyní máme 80 členů, z toho je 33 mužů a 26 žen nad 18 let. Další část základny tvoří mladí hasiči. Dívek do 18 let je 11 a chlapců 10. V roce 2016 přibyli noví mladí hasiči, a to Viktorka Mácová, Kačenka Boučková, Štěpánek Hůlka a Emička Doláková. Mám radost z toho, že se dětem líbí nejenom se bavit, vyrábět, ale i se vzdělávat a následně svoje dovednosti a znalosti uplatňovat při soutěžích a doufám, že i v běžném životě. Ráda bych se o jejich aktivitách rozepsala, ale o činnosti mladých hasičů se dočtete v samostatném článku.

Výbor se schází již tradičně každý první čtvrtek v měsíci, aby zhodnotil hotové a naplánoval potřebné.

A nyní už se dostávám ke slíbenému časovému sledu akcí a aktivit SDH.

Hned **v lednu** (24. 1. 2016) se uskutečnila valná hromada okrsku ve Smrku. Jako host se účastnila i paní Jana Nevoralová, která oslavila v loňském roce významné životní jubileum. Paní Nevoralová je členkou aktivu zasloužilých hasičů a funkcionářů.

6. února 2016 proběhl masopustní průvod obcí, který je ve společné režii se členkami červeného kříže. Do 19. února bylo třeba odevzdat výtvarné práce dětí. Zapojili jsme se totiž do akce „Požární ochrana očima dětí“. Koncem února byly odevzdány žádosti o dotaci na automobil pro přepravu dětí. Body nakonec nestačily a ani v jednom dotačním kole podpora nevyšla.

19. března 2016 proběhlo v Náramči okresní shromáždění hasičů. Vystoupilo několik významných hostů, zrekapitulovala se roční činnost okresního sdružení.

V dubnu proběhlo dvoudenní školení vedoucích mládeže ve středisku Březová. Dne 8. 4. se uskutečnilo školení preventistů, a ve dvou dalších dubnových termínech i školení rozhodčích.

Dne 16. 4. 2016 se uskutečnila brigáda Čistá Vysočina a koncem měsíce se konala okrsková schůze ve Společenském centru v Číměři.

Do akce „Čisté břehy“, která byla 14. 5. se zapojili i mladí hasiči.

Koncem května proběhla okrsková soutěž v Kojatíně. Trénink mužů, který je zachycen na fotografii, se vyplatil. Starší muži se umístili na prvním místě.

V červnu proběhlo námětové cvičení ve Vanči. Cvičilo se dálkové vedení vody na objekt kravína. Cvičení se zdařilo, ale jako ve všem je co zlepšovat, a proto se uskuteční porada velitelů a strojníků jednotlivých sborů našeho okrsku. Je nutné se sjednotit v technickém postupu cvičení.

V polovině srpna proběhl sběr vyřazených elektrospotřebičů. V rámci akce „Recyklujte s hasiči“ se nám každoročně podaří získat finanční prostředky, které můžeme věnovat na aktivity mladých hasičů. Za rok 2016 jsme získali 5.009,- Kč. Současně s informacemi o elektrošběru byly distribuovány letáky ohledně prevence. Tady bych si dovolila Vás upozornit na důležitost informací z letáku. Je v zájmu nás všech, abychom měli v pořádku vše, co se týče kontrol a revizí topných těles a plynových kotlů. Rovněž upozorňuji na skutečnost, že na trhu se vyskytují i falešní kominíci a revizní technici. V případě nejasností kontaktujte, prosím, našeho preventistu pana Ludvíka Pavlíka.

A jsme u měsíce září. 23. 9. 2016 se uskutečnil ve Společenském centru v Číměři „Aktiv zasloužilých hasičů a funkcionářů“. Sál byl zcela zaplněn a zúčastnění si se zájmem poslechli něco málo o historii i současnosti našeho sboru.

1. října 2016 proběhl na hřišti 6. ročník závodů „O pohár starostky SDH“. Zúčastnilo se jej 17 týmů. Počasí nám tentokrát přálo, ale v souběhu probíhalo několik dalších akcí, a to se podepsalo i na nižší účasti. Příprav se znovu zúčastnilo hodně členů sboru i dobrovolníků. Měli jsme připraveno bohaté občerstvení – řízky, hranolky, guláš.

Pro vítězné týmy jsme měli připraveny hodnotné ceny, pro všechny zúčastněné potom alespoň malou pozornost. Účastníci odjížděli spokojeni.

Mikulášská nadílka se uskutečnila 3. 12. 2016 ve společenském centru. Některé nedočkavé děti se těšily na Mikuláše s čerty již během promítání pohádky.

Co se nám nepodařilo zrealizovat v tomto končícím roce? Závod všestrannosti (branný závod) pro mladé hasiče. Na ten jsme se společně s dětmi těšili, ale časově jsme ho do našeho programu nedostali.

Závěrem chci jménem výboru SDH Číměř poděkovat všem, kteří nám byli nápomocni při brigádách a dalších akcích. Pro nás, vedoucí mladých hasičů, je velkou pomocí i zhotovení špalíčků na trénování střelby, nadzemního hydrantu s podstavcem pro štafetu dvojic a dalších „drobností“, bez kterých bychom se při trénincích s dětmi neobešli. Další moje poděkování patří za aktivní přístup a kladné vyřízení žádosti o příspěvek na vícemístné auto pro přepravu mladých hasičů.

Zvláštní poděkování za podporu a pomoc patří Obecnímu úřadu Číměř. Paní starostce Lence Hůlkové a celému zastupitelstvu děkuji za spolupráci.

Vám všem přeji krásné Vánoce a šťastný nový rok 2017

Jaroslava Murínová, starostka SDH

Recyklujte s hasiči

Sbor dobrovolných hasičů provádí dvakrát ročně sběr elektroodpadu. Jde o vyřazené a nepotřebné elektrospotřebiče, které svezeme a „zrecyklujeme s hasiči“. Mimo termíny vyhlášených sběrů elektrospotřebiče odvezeme a uskladníme po domluvě.

Děti - mladí hasiči

Hned v první soutěži na stupních vítězů

20. února jsme se s našimi číměřskými hasiči vypravili do Moravských Budějovic na první soutěž požárních dvojic, na kterých se jim - i přes chybějící zkušenosti - nebývale dařilo.

Postavili jsme tři družstva po pěti členech, přičemž dvě byla zařazena do starší kategorie a jedno do mladší.

Do starší kategorie se přihlásilo celkem 16 týmů, přičemž lépe se v ní vedlo našemu týmu "A" ve kterém nastoupili Jan Knotek, Šimon Slabý, Martin Protivínský, Eliška Krátká a Jiří Pavlík. Tato pětice ukázala, jak skvěle dokáže bojovat, a s časem 42,29 se jí nejen podařilo strčit do kapsy mnohem ostřílenější soutěžící, ale dokonce stanul na bronzové pozici.

Druhé starší družstvo ve složení Jan Knotek, Kristýna Slabá, Aneta Keilová, Lucie Krátká a Martin Protivínský také skončilo v první polovině. Čas 46,25 mu určil sedmou příčku.

V mladší kategorii soutěžilo osm celků, přičemž ten číměřský, ve složení Vendula Mácová, Lucie Krátká, Hynek Keil, Jakub Pavlík a Tereza Láníková, skončil s časem 76,39 na krásném pátém místě.

Musíme zde říci, že tak skvělých výsledků bychom jen těžko dosáhli bez důkladné přípravy. Na tyto závody jsme se totiž chystali ve vladislavské tělocvičně, kde se našim dětem věnoval vedoucí tamních hasičů Jan Havlena. Dovysvětlil jim pravidla, upozornil je na možná úskalí, která je během soutěže mohou potkat. Velice ochotně se toho ujal a jak je vidět, číměřskou drobotinu na závody připravil více než dobře.

Táňa Slabá

Uzlovou štafetu v Kojeticích bravurně zvládly oba naše celky

Starší a mladší družstva číměřských hasičů se 20. března vypravila do Kojetic, kde soutěžila ve štafetě dvojic a v uzlové štafetě. Do štafety dvojic se v případě starší kategorie přihlásilo 13 týmů, přičemž naše děti skončily na sedmém místě s časem 51,10 sekund. V mladší kategorii se utkalo šest celků. Číměřským dětem se v této disciplíně bohužel moc nezadařilo, protože s časem 69,58 sekund obsadily až páté místo. Lépe si ale jak mladší, tak starší Číměřáci vedli v uzlové štafetě. Zde se obě naše družstva umístila na bronzových pozicích, přičemž ti starší zvládli uzlování za 32,55 sekund a mladší za 51,39 sekund. Třetí místo jim vyneslo nejen úsměvy na tvářích, ale i medaile a sladkosti. Domů jsme se tedy vraceli velmi radostně a s nadšením se těšíme na další závody.

Táňa Slabá

Do čištění břehů se pustili i mladí hasiči

Sdružení dobrovolných hasičů Číměř se v sobotu 14. května zúčastnilo již třetího ročníku akce „Čištění břehů Dalešické přehrady“. Kromě jedenácti dospělých členů se zapojilo i sedm mladých hasičů – je tedy potěšitelné, že našim dětem není lhostejné, jak vypadá jejich okolí.

Společně prošli úsek mezi Čermákovým a Jirkasovým mlýnem, Halířkou a Číměřským potokem. Délka celé trasy činí zhruba 3,8 km, na kterých nasbírali značné množství odpadků.. Zejména se jednalo o plechovky od piva a PET láhve či igelitové tašky, bohužel jako vždy při podobných akcích ani tentokrát nechyběla pneumatika.

Číměřští dospělí i děti tak své okolí zbavili nepořádku, který po sobě zanechali nezodpovědní výletníci. Tato smysluplná akce proběhla ve spolupráci s Nadací ČEZ.

Táňa Slabá

Mladí hasiči se vypravili do ZOO

Naši mladí hasiči nejedí jen po soutěžích, ale i na různá zajímavá místa. Třeba jako v sobotu 21. května, kdy jsme se s nimi vypravili do jihlavské ZOO. Ovšem jako na pořádném výletu nikoli auty (ta jsme použili pouze pro cestu do Vladislavi), nýbrž vlakem a v Jihlavě navíc i trolejbusem. Pro děti už to samotné byl zážitek a co teprve, když jsme přišli do zoologické zahrady, kde jsme viděli spoustu zvířat. Asi nejvíce se dětem líbila žirafa, která vystrčila hlavu na svém předlouhém krku skrz plot a my pak pod ní procházeli jako pod mostem. Ale jihlavská ZOO, to není jen přehlídka zvířat, ale také skvělé hřiště a k tomu i stánek s výbornou zmrzlinou. A jihlavské náměstí, to není jen „známý“ Prior, ale i McDonald, jenž sám byl pro děti také velkým lákadlem a kde jsme jim koupili skvělé hranolky. Celkem nás do Jihlavy jelo dvacet, z toho tři dospělí a sedmnáct dětí. Ty všechny je třeba pochválit, protože i na tomto výletu bylo krásně vidět, jak spolu všichni kamarádi a drží spolu. Je patrné, že i hasičský kroužek je stmeluje a dokáže z nich dělat výborný kolektiv.

Táňa Slabá

Z Kojatína jsme přijeli ověšení zlatem!

K dalším závodům jeli naši mladí hasiči 29. května do Kojatína - a právě zde bylo jasně patrné, jak se jejich forma lepší. Do Číměře totiž putovaly hned čtyři zlaté medaile!

V mladší i starší kategorii soutěžily celkem čtyři týmy. Nejlepšího výsledku dosáhly mladší i starší číměřské děti v požárním útoku, který naši starší hasiči absolvovali v čase 20,61 a mladší s časem 26,94. Obojí stačilo na první místo. A protože předtím skončily oba naše dětské týmy na druhé příčce ve štafetě 4x60 m, přičemž výsledný čas štafetového běhu se přičítal i k požárnímu útoku, patřilo Číměrákům prvenství z tohoto součtu. Naším dětem se dařilo i v pořadových cvičeních, při nichž velitel velí například vpravo či vlevo v bok, čelem vzad atp. Zde naše starší družstvo opět zazářilo a s přehledem získalo první místo. Jejich mladším kamarádům patřila stříbrná medaile. Ptáte se, kde je ta čtvrtá zlatá, o níž jsem mluvila v úvodu? V Kojatíně s námi byli i naši muži starší - a ti také excelovali! A tak si za výborný čas 36,85 vezli domů nejceněnější kov. A my všichni skvělé zážitky. Vyhrávat je zkrátka krásné a hlavně naše děti si všechny ty sladkosti, které za své výkony dostaly, rozhodně zaslouží.

Táňa Slabá

V Kojeticích opět velké zlepšení

K dalším velkým bojům se naši mladí hasiči vypravili 11. června do Kojetic, kde se utkali se stejně starými dětmi v požárním útoku. Ve starší kategorii byla větší konkurence, sešlo se zde hned 23 týmů, přičemž čiměřský celek skončil těsně před polovinou tabulky. S časem 17:30 nám patří 11. místo.

Mladších týmů se do Kojetic sjelo 19. I zde bylo vidět značné zlepšení našich dětí. Vytyčenou trať dokázaly zvládnout v čase 21:31, za což jim patří 10. místo. Z těchto výsledků je patrné, jak se mladí Čiměřáci výkonnostně postupně posouvají čím dál více vzhůru. Ostatní družstva soutěží už roky, jejich členové jsou ostřílení závodníci. Naše děti jim ale díky intenzivní přípravě už dokážou konkurovat, o čemž svědčí i tyto závody, na nichž dosáhly zatím nejlepšího výsledku. Děkuji nejen jim, jak se snaží a bojují ze všech sil (ty sladkosti za účast na soutěžích si určitě zaslouží J), ale také panu Dušanu Keilovi, který nám obětoval svůj volný čas a jel s námi jako řidič.

Táňa Slabá

Tábor Březová

Malí hasiči na Březové dokázali, že kamarádství je pro ně to nejcennější

Na naše malé hasiče čekalo od pátečního večera 17. června do nedělního odpoledne 19. června velké utužování kolektivu. V těchto dnech jsme totiž pobývali v turistickém centru na Březové, kde si děti vyzkoušely, jaké to je, být několik dní bez rodičů a jak pracovat v týmu. Nutno říct, že vůbec nezklamaly, a celý pobyt proběhl naprosto na jedničku.

Celkem se na Březovou vypravilo 15 dětí a čtyři dospělí. Ti jim hned po příjezdu na Březovou zadali první úkol – povlékání postelí. Pro některé to byl celkem oříšek, ale nakonec to všechny děti zvládly. Pokud se některé z nich nezapotilo při boji s povlečením, rozhodně k tomu došlo chvíli poté, kdy jsme šli na lanové centrum a další pohybové aktivity. Zde

se natolik vyřádily, že zapékané těstoviny, které měly k večeři, sluply jako malinu a plny zážitků se dostaly do postelí až po 22. hodině.

Dva dny plné her...

Tak moc jsme se všichni těšili na následující den, že jsme nemohli dospat a ráno jsme se vzbudili už před šestou hodinou. Bylo ještě brzy na snídani, a tak jsme si dali rozcvičku a šli se proběhnout, aby nám řádně vyhládlo. To se vyplatilo, protože na loupáčku, máslo a marmeládě s kakaem jsme si jaksepatří pošmákli. Stejně tak jako na obědě a večeři – průběžné doplňování sil totiž bylo nezbytné, protože tento den přišly na řadu hry plné adrenalinu, které vyžadovaly plný žaludek a hodně sil. Čekal nás paintball, airsoft v lese, týmové soutěže, rafty a plážový volejbal.

Není se tedy co divit, že v neděli ráno se už nikdo tak brzo nevzbudil. Vstávali jsme až o půl osmé a měli jsme co dělat, abychom stihli snídani, po které následovalo dobývání lezecké stěny, lukostřelba, hry s míčem a bohužel i odjezd domů.

...v týmovém duchu

A je třeba říct, že tam se žádnému z dětí nechtělo. Za ty tři dny totiž opět vzrostlo jejich kamarádství a také gentlemanství v pravém slova smyslu. Nikdo z našich malých Číměráků nezklamal naši důvěru, ba naopak, jejich chování předčilo veškerá naše očekávání. Děti opět ukázaly, že umějí držet pospolu, pomáhat si a být jeden tým. Prokázalo se to třeba právě při týmových hrách, při nichž se muselo dostat do cíle všech 15 dětí, kdy nebylo možné starat se jen o sebe, ale navzájem si pomáhat. A to i

těm nejmenším a nejslabším, přičemž tím naším benjamínkem byla teprve pětiletá Kačenka Boučková. Všichni se snažili spolupracovat s ostatními, bylo jim totiž jasné, že jinak by úkol nesplnili. Všichni bojovali za celý tým, nikoli za individuality, a vymýšleli taktiku, jak zvládnout trasu, kterou museli zdolat.

Táňa Slabá

Březová

Březová

Číměř má v těchto dětech budoucnost

My dospělí jsme si moc přáli, aby si děti víkend užily, aby se zabavily a prožily nová dobrodružství... To vše se nám splnilo, a protože dokázaly, že dovedou navzájem spolupracovat a podporovat se, byla naše radost dvojnásobná. Když spolu budou zažívat dobrodružství, výlety či závody a budou mít společné zážitky a vzpomínky na dětství prožité v Číměři, snad se v dospělosti nebudou chtít odstěhovat jinam. Budou chtít zůstat žít v Číměři a být Číměřáky po celý život. Budou tak i nadále rozvíjet svou rodnou obec, zkrášlovat ji, zvelebovat, dýchat pro ni... A časem, až budou dospělí, se v ní díky nim objeví noví obyvatelé – malí Číměřáčci. A když se i s nimi bude pracovat podobně jako s těmito našimi dětmi, budou i oni patrioty, pro něž bude Číměř vším a jejich vrstevníci přáteli na celý život.

Tak to máme i my... Vzpomínáme na dětství, na hasiče, na vedoucí, na kamarády, prostě na vše, co máme spjaté s Číměří a co nám zůstalo dosud.

Táňa Slabá

V Pyšelu medaile i pro naše nejmenší

Velkým úspěchem pro malé číměřské hasiče skončily závody v Pyšelu, kterých jsme se zúčastnili v sobotu 27. srpna. Ti starší s časem 16:27 vybojovali v konkurenci pěti týmů výborné druhé místo. Ještě lépe se ale vedlo mladším Číměřákům.

Zde soutěžilo osm týmů, ovšem malí hasiči z Číměře strčili všech sedm soupeřů s přehledem do kapsy, když s časem 23:93 po zásluze doběhli pro první místo! V našem týmu byli hned dva nováčci - Viktorce Mácové nebylo ještě ani pět let, a přesto se se závody dokonale vypořádala, a malý Štěpánek Hůlka se členem SDH Číměř stal teprve den před závody. Vedli si ale skvěle stejně jako zbytek celého družstva, a tak si z Pyšela po zásluze dovezli medaile a pohár za první místo. Úspěch každého z nás určitě povzbudí, takže 14 dní do dalších závodů ve Vícenicích, jsme věnovali nadšenému tréninku. Výkony dětí se zlepšují, těší se na každé závody a více si věří. Jen tak dál.

Táňa Slabá

Nástřikové terče ve Vícenicích nám přinesly štěstí

Další kolo závodů v požárním útoku se konalo v sobotu 10. září ve Vícenicích, kde jsme se poprvé setkali s nástřikovými terči, a nikoli jen se sklopkami. Účast byla tentokrát slabší než obvykle, a proto měla všechna družstva dva pokusy. V kategorii starších žáků se utkaly pouze dva týmy, přičemž číměřský celek vybojoval první místo. Naši mladší žáci nastoupili proti dalším dvěma mužstvům a skončili druzí.

Do mužské kategorie se původně přihlásil jen jeden celek, a to domácích, narychlo jsme však poskládali naše družstvo s názvem Číměřácci. Zde je třeba poznamenat, že v dresu Číměřáčků nenastupovali pouze muži, ale také starší žáci Martin, Jirka, Šimon a já. Proudý běžel pan Vecheta, který do Vícenic původně jel jen jako řidič, a také pan Krátký, jenž na závody přijel coby divák povzbuzující své dcerky. I přes takovéto improvizace jsme dokázali vícenický tým porazit a domů si tak odvezli celkem tři

poháry. V souvislosti s naší premiérovou střelbou na nástřikové terče jsme na těchto závodech získali ještě jednu cennou zkušenost – hlavně proudačky si zkusily, co to obnáší, než se tyto nástřikové terče naplní deseti litry vody. Je to fuška, ale v budoucnu na dalších závodech se nám to bude jistě hodit.

Táňa Slabá

Mladí hasiči se za uplynulý rok hodně zlepšili

Velkou radost nám dělají dětští členové SDH Číměř, kteří sbírají jedno ocenění za druhým. Zúčastnili se celkem sedmi závodů, přičemž ve čtyřech stanuli na stupních vítězů. A to hned několikrát, protože dětí už je takové množství, že dokážou dát dohromady týmy pro starší a mladší kategorie. A tak se občas stane, že poháry pro vítěze získají i obě číměřská družstva. Na dětech je vidět ohromné zlepšení, kupředu je žene touha po vítězství a také týmový duch plný kamarádství. Ti starší pomáhají mladším a ti mladší se pak mnohem snáze učí vše, co v hasičském sportu potřebují.

Děti společně s vedoucími jezdí také na různé exkurze, kde si také navzájem pomáhají, a s chutí se zapojují do brigád, na nichž zkrášlují okolí Číměře či vylepšují hasičský areál.

V týmu si vedeme i kroniku, do níž zapisují nejen vedoucí, ale i zaměstnanci institucí, které děti navštěvují v rámci exkurzí – a hlavně si do ní své zážitky zapisují a kreslí samy děti! Je moc milé číst si o tom, z čeho má takový malý človíček radost, jak hodnotí své výkony a uvažuje nad tím, co by se mělo zlepšit. Škoda, že náš zpravodaj není nafukovací, nejrady bychom zde otiskli .

Přejme dětem, ať jim jejich elán vydrží i nadále, ať vyhrávají tak jako letos – a hlavně, ať spolu stále tak hezky kamarádí. Jen pak budou moci vítězit, protože v hasičském sportu platí víc než kde jinde ono d'Artagnanovské „Všichni za jednoho, jeden za všechny!“.

Ať se vám daří, naši malí hasiči. Moc děkujeme za to, jak jste šikovní a jak spolu krásně vycházíte. Jste správní Číměřáci!

Táňa Slabá

Požární ochrana očima čiměřských dětí

Naši mladí hasiči se zúčastnili 42. ročníku soutěže "Požární ochrana očima dětí", v níž měli namalovat obrázek s hasičskou tematikou. Tuto soutěž každoročně vyhlašuje Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Letos se soutěže zúčastnilo celkem 703 dětí, přičemž za každý Sbor dobrovolných hasičů mohlo být nominováno nejvíce pět obrázků.

Je nám velkým potěšením že v tak obrovské konkurenci putovalo 1. místo do Číměře :-). Kategorii ZŠ (žáci VI. a VII. ročníků ZŠ a I. a II. ročníků osmiletých gymnázií) vyhrál ŠIMON SLABÝ!!! Ještě jednou Šimčovi gratulujeme a děkujeme za příkladné reprezentování naší obce.

Táňa Slabá

Vítězný obrázek Šimona Slabého

Děkujeme Skupině ČEZ a obci Číměř za statisícové dary!

Velkou radost udělaly našim mladým hasičům Skupina ČEZ a také samotná obec Číměř, které na podzim oznámily, že dětem z SDH Číměř každá věnují 100 tisíc korun na nový vícemístný automobil. Tímto vozidlem budou mladí číměřští hasiči jezdit zejména na závody, případně na tréninky do Vladislavi či do jiných obcí atp. Peníze budou poskytnuty po vyřízení potřebné dokumentace nutné pro udělení dotací.

Jménem všech dětí sdružených v SDH Číměř a celého realizačního týmu děkuji Skupině ČEZ i obci Číměř za tuto obrovskou finanční podporu. Dvě stě tisíc korun jsou opravdu veliké peníze, které našim mladým hasičům velmi pomohou. Velice se tak zvýší jejich bezpečnost při cestách na závody, dále nebude nutné organizovat tolik aut, a tedy ani řidičů (většinou tatínků dětí), kteří dopravě dětí dříve věnovali mnoho svého drahocenného volného času. V neposlední řadě je zcela jisté, že tyto finance napomohou osobnostnímu a motorickému rozvoji dětí, v podobě pěstování vyšších zájmů a koníčků. Je třeba si uvědomit, že hasičský sport není „jen“ ušlechtilou zálibou, ale hlavně získáváním tak společensky

prospěšných dovedností, jako je záchrana lidského života a vysokých materiálových hodnot. Z toho důvodu je patrné, že prospěšná je jakákoli investice do mladých hasičů, nemluvě o tak vysoké částce, kterou poskytla obec Číměř se Skupinou ČEZ.

Děkujeme!

Táňa Slabá

Slovo hejtmana

Letošní konec roku bude mít pro mne dvě podoby. První bude pracovní a aktuální – ustavující zasedání krajského zastupitelstva po volbách schválilo nové složení rady a vedení Kraje Vysočina. Nyní se musíme pustit do práce. Pro část zastupitelů to bude práce nová, ale vesměs mají už zkušenosti z komunální politiky. Jsem přesvědčen, že je zhodnotí a vnesou do krajské politiky nové poznatky a vědomosti. Podstatné je, že všichni deklarovali dobrou vůli pracovat ve prospěch občanů Vysočiny. Ostatně od vzniku našeho kraje v roce 2000 – i pod vedením prvního hejtmana Františka Dohnala a poté Miloše Vystrčila – byl Kraj Vysočina místem, kde šlo o důležitou spolupráci napříč politickým spektrem bez žabomyších válek a sporů. Myslím, že to bylo znát na výsledku. Jsem přesvědčen, že ve stejném duchu budeme pokračovat i nadále.

Ta druhá podoba konce roku je velmi radostná a těším se na ni. Předvánoční čas adventu přináší rozumným lidem v našem světě křesťanských tradic jisté zklidnění a pokoru. Alespoň by měl. A většinou tomu tak je. Přestože si na to mnozí stěžují, nervozita z nákupů a shánění zbytečných věcí není nutná. Je to také věcí volby. Klidné rozjímání a radost ze společného pobytí v kruhu blízkých příbuzných i přátel je velmi příjemná a můžeme si ji dopřát všichni. Vánoční pohoda není podmíněna kupou dárků ani přeplněnou ledničkou. Důležitější je ta láskyplná atmosféra, kterou si vytvoříme.

Přeji vám, abyste si adventní dobu i vánoční svátky hezky užili.

Jiří Běhounek

hejtman Kraje Vysočina

Závěr

Vážení spoluobčané, budeme rádi za Vaše připomínky, rady, přání, ale i kritiku.
Pište nám na ou@cimer.cz, či hulkova@oknaco.cz, volejte 605 284 338, nebo za námi přijďte
každý čtvrtek od 14.30 - 18.30 na obecní úřad. Těšíme se na Vaše podněty.

Pozvánky

Zveme všechny Číměráky a „Číměráky“ na

VIII. ročník tradičního VÁNOČNÍHO PINGPONGOVÉHO TURNAJE

který se bude konat

v pátek 30. 12. 2016
v sále Společenského centra
14.00 neregistrovaní hráči
16.30 registrovaní hráči

Přihlašovací formulář je umístěn v hospodě.

Z organizačních důvodů prosíme hráče o zaregistrování nejpozději do 23. 12. 2016,
a to ve Společenském centru u Hanky, nebo telefonicky 605 284 338, či

emilem ou@cimer.cz.

Děkujeme za pochopení.

ZVEME VÁS NA POHÁDKU

AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ!

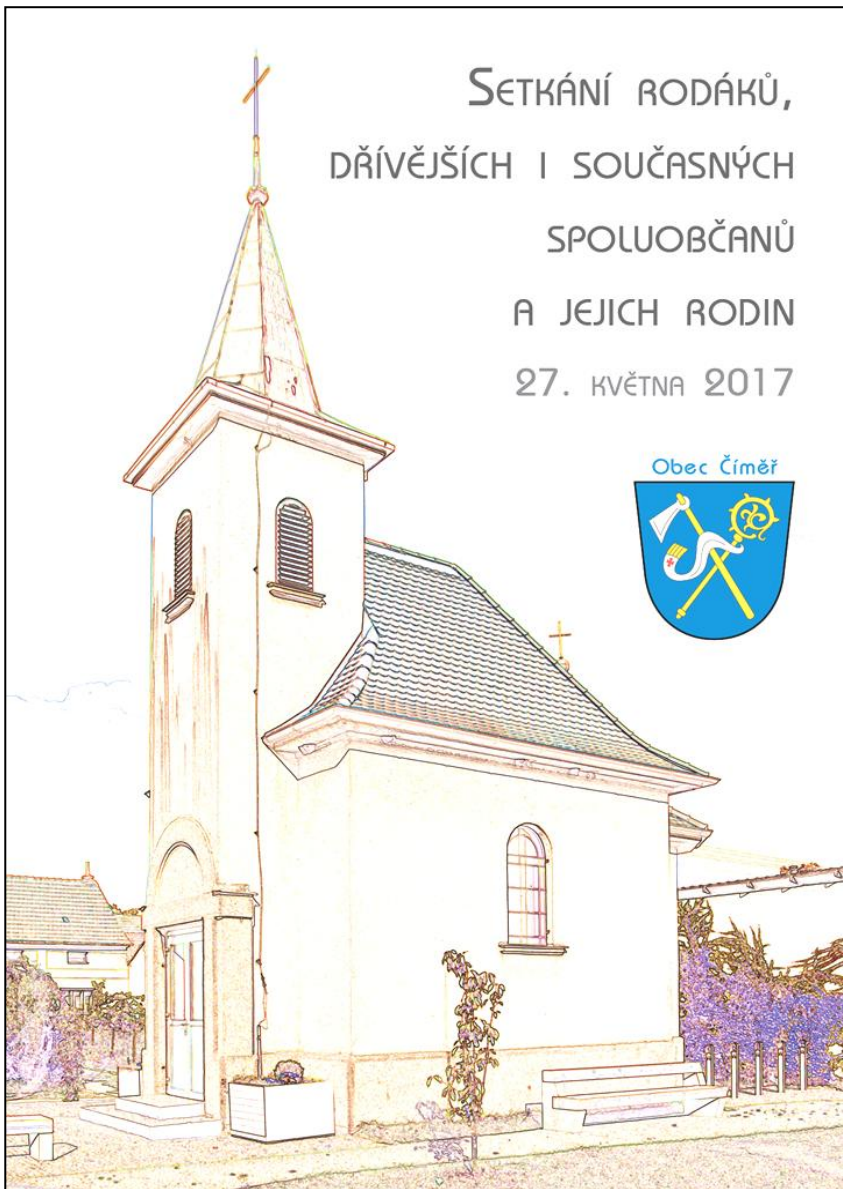

Společenské centrum
sobota 18. 3. 2017
od 14.00 hod.

ČÍMĚŘ

hraje TJ Sokol Čechočovice

SETKÁNÍ RODÁKŮ,
DŘÍVĚJŠÍCH I SOUČASNÝCH
SPOLUOBČANŮ
A JEJICH RODIN
27. KVĚTNA 2017

Tradiční číměřská pouť

Pátek 23. 6. 2017

pouze reprodukováná
hudba pro místní

Sobota 24. 6. 2017

hudební skupina
DREAMS

Neděle 25. 6. 2017

stárky doprovodí
Horanka,
odpolední zábava **Los**
Valos

Na travnatém hřišti pořádá SDH Číměř.

Fotogalerie

Hrátky pro dospělé

Brigáda na pastvinách

Údržba pastvin ve Válově

Odvoz železného šrotu

Odvoz kompostu z Válova

Den dětí

Mladí hasiči na exkurzi u Městské policie Třebíč

Mladí hasiči na exkurzi u profesionálů v Třebíči

Procházka v okolí obce

Soutěžní foto betlému

Parčík vedle kapličky

Přehrada pod obcí

**Veškeré fotografie jsou k vidění na www.cimer.cz – sekce galerie a na Facebooku –
[Obec Číměř – oficiální.](#)**

Zpravodaj graficky ztvárnila Bc. Kateřina Čonková

Fotografie:

Petr Hůlka, Jakub Mertl

Vydavatelé:

zastupitelky obce Číměř

2016

(další vydání prosinec 2017)